

Giới thiệu Cùng Con Dẫn Vợ Về

Thể loại: hiện đại, ngược (ta thấy chả ngược gì cả, đọc còn cười nữa kìa)

Ngay từ khi còn nhỏ thì cô đã sống trong côi nhi viện. tới khi lớn lên cô lại được một quý bà chọn làm con dâu, cứ tưởng cuộc đời cô sẽ sung sướng từ nay nhưng không ngờ làm dâu nhà giàu cũng chẳng dễ chịu chút nào...

Người chồng của cô đã kết hôn một lần, còn có một đứa con, hai người kia lại chẳng ưng cô, cô phải sống thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Làm dâu nhà giàu

"Từ nay con sẽ là con dâu ta" tiếng của người mẹ chồng vẫn vang vọng trong tâm trí cô.

Cô là Tiêu Tiểu Diệp, là một cô nhi. Từ mấy tuần trước cô vừa được gả đi, gả vào một nhà giàu có.

Chồng cô là Lãnh Duệ Hiền hẳn là bị ép lấy cô. Hắn là giám đốc một công ty lớn. Hắn cũng đã trải qua một đời vợ, còn có một đứa con trai

Mẹ hắn thích cô, thấy cô tốt nên đã ép hắn lấy cô. Hôn nhân của cô chỉ có tình yêu của một phía nhưng cũng tạm gọi là hạnh phúc

Sở dĩ nói vậy là vì hắn không yêu cô nhưng hắn cũng không ghét cô. Hắn chỉ thuận theo ba mẹ hắn.

Còn đứa con trai hắn thì cực kì ghét cô. Tuy vậy nhưng cô vẫn đối xử tốt với bé, không vì mẹ kế con chồng mà ghét nó

Mỗi tối hắn thường về nhà rất muộn, tuy vậy không có bất kì một mùi nước hoa nào trên người hắn. Hắn cũng chưa bao giờ dính phải một scandal nào với phụ nữ.

Có lẽ hắn rất yêu vợ trước. Cô nghe nói là hắn yêu cô gái ấy, yêu sâu đậm nhưng cô gái ấy chê hắn nghèo, bỏ hắn và con đi theo người khác.

Hắn trước đây không có giàu được như vậy, là một công ty nhỏ chưa có tai tiếng gì, từ khi cô ta bỏ đi, hắn mới xây dựng một công ty lớn như vậy. Có lẽ là hắn mong một ngày nào đó, cô nàng kia sẽ trở về bên hắn.

Tiêu Tiểu Diệp cô không quan tâm vợ trước của hắn là ai, hắn yêu vợ trước của hắn thế nào, chỉ chuyên tâm vào việc của mình là làm tròn phận của một người vợ, một người mẹ.

YYY

Cuộc sống của cô như vậy ngày một trôi qua nhưng mọi thứ. Cuộc sống làm dâu nhà giàu vẫn chẳng thay đổi gì.

Nhưng sáng hôm nay có một sự chuyển biến là thường. Cậu con trai của hắn-..... bỗng gọi cô lại ngồi chung cùng ăn sáng

Lạ thật, cậu bé thường xuyên bày mưu tính kế cô sao bây giờ lại thân thiết với cô như vậy? Tuy biết cậu lại đang tính kế cô nhưng cô vẫn nở nụ cười ngồi xuống cạnh cậu

Thì ra là cậu dán keo lên chiếc ghế khiến cô ngồi vào không đứng dậy được.

Sau bữa ăn sáng, cô không thể thất cả vạt cho chồng mà vẫn cúi đầu giả vờ ăn.

Khi hắn đi rồi, cậu bé mới tươi cười nói " Di, sao di vẫn ngồi đây?"

Cô vẫn tươi cười nhìn nó "Tiểu Vũ sau này không được như vậy nữa"

Thấy cô không tức giận, cậu giậm chân lên lầu còn không quên quay lại làm mặt xấu với cô

Mục tiêu của cậu là làm cô tức giận, khiến cô đánh cậu. Như vậy ai cũng sẽ nói cô mẹ ghẻ đánh con chồng, bà nội cậu sẽ không đối tốt với cô nữa, ba cậu sẽ đuổi cô ra khỏi nhà, đến lúc mẹ cậu về cậu có thể hạnh phúc bên mẹ và ba cậu rồi. Kế hoạch tưởng chừng như hoàn mỹ của cậu lại không thể làm cô tức giận, ngược lại cậu rất tức giận

Tiêu Tiểu Diệp biết cậu ghét cô nhưng vẫn cố gắng thay đổi suy nghĩ cậu cũng thay đổi bản thân cô để cậu thích cô hơn. Nghĩ vậy cô lắc đầu cười tự giễu bản thân

Chương 2: Đôi xử tốt với chồng và con

Cốc Cốc

Tiêu Tiêu Diệp gõ cửa thư phòng của Lãnh Duật Hiền

Mỗi tối khi thấy anh làm việc vất vả, cô sẽ pha cho anh một ly cà phê

Anh không từ chối nhưng cũng không nhận, cô để sẵn trên bàn anh.

Nhưng mà sáng hôm sau cô lại thấy hân đồ cà phê vào bồn rửa, rửa sạch sẽ cốc.

Biết vậy nhưng cô vẫn kiên trì pha cà phê cho hân.

"Cô không cần ngày nào cũng pha cà phê cho tôi như vậy, cô biết chắc là tôi không uống mà vẫn pha. Chẳng lẽ cô không biết tiết kiệm chút sao? Thật lãng phí" Hân tức giận mắng cô

"Em chi....." cô muốn giải thích

"Cút ra ngoài cho tôi..." Hân chỉ tay vào cửa, đuổi cô đi

Cô nhanh chóng ra khỏi thư phòng hân, trở về phòng mình.

Một mình tựa vào tường cúi đầu khóc. Chỉ khi một mình cô mới dám khóc. Cô không muốn để mặt yếu đuối của mình lộ ra ngoài

Cô cũng chỉ muốn hân đỡ mệt, tuy biết cà phê không tốt nhưng sẽ giúp hân tỉnh táo hơn, hân xử lý tốt công việc hơn

Rửa mặt, thấy mình đã ổn định tinh thần xong cô mới đi vào phòng của...

Việc mỗi tối cô làm là pha cà phê cho hân rồi đi kể chuyện cho....

"Sao đi lại tới nữa?" Cậu bé sắp đi ngủ thấy cô bước vào cậu tức giận ngồi dậy

"Đi kể chuyện cho con nha"

"Tôi lớn rồi, không cần gì kể chuyện trước khi đi ngủ"

"Con mới có 4 tuổi thôi mà"

"Đi muốn gì thì cứ làm đi" cậu tức giận trùm chăn ngủ

Cô đi tới cầm lấy cuốn truyện dày đọc cho cậu nghe. Biết cậu ghét cô vẫn kể chuyện một phần là vì cô muốn cậu có một tuổi thơ mà cô không có được. Cậu thiếu thốn tình cảm của mẹ cô sẽ bù đắp vào. Phần còn lại là do mẹ chồng bảo cô làm, bà muốn cô thay bà chăm sóc đứa cháu nội đáng thương này.

Thấy cậu đã ngủ, cô mới rón rén về phòng của mình.

Vừa mở cửa phòng đã thấy hân đang tắm, cô giúp hân chuẩn bị quần áo xong rồi mới đi ngủ. Hân không yêu cô nhưng sinh hoạt vợ chồng thì cũng có. Đơn giản là mẹ chồng cô cũng muốn có một đứa cháu gái để cho tiểu.... có người chơi cùng. Hân chỉ đáp ứng mẹ hân mà thôi

Cô không muốn làm chuyện vợ chồng với hân vì khi làm cô sẽ rất khó khăn mới lết thân xuống được nhà.

Nhìn hân ung dung điềm đạm lạnh lùng như vậy nhưng trên giường là một con sói đói. Cô không muốn ném cái cảm giác bị ăn tươi nuốt sống thêm lần nữa đâu. Tốt nhất là cô nên ngủ trước khi hân ra ngoài.

Nhưng người tính đâu bằng trời tính. Không biết đêm nay hân thế nào mà cô đã ngủ lại lời cô dạy làm chuyện kia. Chắc là thú tính bộc phát đi

Chương 3: Lãnh Thiên Vũ lại tính kế

Lúc Tiêu Tiểu Diệp tỉnh dậy trời đã sáng hẳn, cô vội vã xuống giường đi chuẩn bị quần áo, cặp sách cho Lãnh Thiên Vũ

Ăn sáng xong cô giúp Lãnh thất cà vạt. Khi hai cha con họ rời đi cô lại ra vườn.

Trong vườn kia cô trồng rất nhiều loại hoa: hồng leo, hoa hường nhiều màu, hướng dương, dạ lan hương,....

Cô rất thích trồng hoa nên sau khi gả đi cô xin phép Lãnh Duật Hiên trồng những cây kia, không ngờ hắn lại đồng ý.

Tối đến cô gõ cửa phòng hắn nhưng lần này không phải cà phê mà là thảo mộc được cô nấu hỗn hợp nhiều loại cây làm thuốc.

"Đây là cái gì?" Hắn ngửi thấy mùi thơm nhẹ nhàng hỏi cô

"Cái này gọi là trà thảo mộc, được nấu từ nhiều loại cây làm thuốc" cô giải thích

"Anh yên tâm, những thứ này do tôi trồng trong vườn hơn nữa nó rất rẻ. Có công dụng giải nhiệt..." cô sợ anh lại chê tốn kém nên mới giải thích như vậy

Hắn nhếch môi cười, cô là ngốc thật hay là đang giả vờ ngốc? Nhưng hắn thấy bộ dạng ấy rất đáng yêu.

Bỗng hắn khựng lại, hắn ngay lập tức bỏ ý định ấy đi. Hắn xem cô như một người thay thế cho người ấy. Là một người làm ấm giường cho hắn. Hắn sẽ không vì một chút đối xử ấy của cô mà thay lòng.

"Đi ra ngoài đi" Hắn lạnh giọng

Cô không biết sao hắn tức giận, nhanh chóng lui ra ngoài.

Tiếp tục công việc, cô lại đến phòng Lãnh Thiên Vũ. Gõ cửa không thấy ai trả lời nên cô đẩy cửa vào

"Xoảng" một chậu nước lạnh dội thẳng vào người cô. Bây giờ đang là mùa đông bị dội nước lạnh cô không khỏi run mình

Ngước nhìn cậu nhóc đang cười mỉa mai cô, cô vẫn nở nụ cười "Tiểu Vũ, chút nữa đi sẽ dọn phòng cho con. Sau này con nhớ không nên làm như vậy, rất nguy hiểm"

Cậu nhóc ngừng cười, tức giận. Cậu đã làm đến mức này mà cô vẫn không giận. À, thì ra ba đang ở nhà, cô ta không dám đánh mình. Tôi nhất định sẽ làm cho cô hiện bộ mặt thật- cậu nhóc nghĩ

Tiêu Tiểu Diệp run cầm cập đi về phòng ngủ. Cô nhanh chóng tắm rửa rồi đến phòng Lãnh Thiên Vũ đọc truyện cho cậu

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dân Vỡ Vẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Vợ cũ của hắn (1)

Sáng hôm sau, cô bị cảm. Tuy vậy nhưng Tiêu Tiểu Diệp vẫn dậy sớm chuẩn bị đồ cho Lãnh Thiên Vũ.

Sau khi lo cho Lãnh Thiên Vũ, cô đến điểm hẹn với bạn thân của cô - La Khả Nhi

"Tiểu Diệp, mày làm gì mà lâu quá vậy?" La Khả Nhi mắng cô

"Tao, hắt xì ____" Cô chưa nói hết câu đã nhảy mũi

"Hắt xì ____"

"Có phải mày bị cảm không?" La Khả Nhi lo lắng hỏi

"Không có, mày gọi tao tới làm gì?"

"À, tao... tao sắp kết hôn" La Khả Nhi đỏ mặt áp ứng

"Mày kết hôn? Mày mà cũng có người lấy?" Cô chọc La Khả Nhi

"Hất xì ____"

"Tao mà không có người lấy sao? Tao xinh đẹp thế này mà" La Khả Nhi tức giận

"Hi hi" Cô cười cười

Nói vậy chứ La Khả Nhi rất xinh đẹp chỉ là có chút tính tình như đàn ông. La Khả Nhi cùng cô là cô nhi, lớn lên cùng nhau nên cô hiểu rõ La Khả Nhi nhất. Nếu là người cô ấy muốn kết hôn thì chắc là người tốt.

"Hất xì ____ . Mà nè, hần là ai vậy?"

"Là con trai của Cố Minh Kha, Cố Minh Nam. Nhà giàu lắm đó nha. Hần ta theo đuổi mình lâu rồi, mình còn đánh hần không biết bao nhiêu lần rồi nữa" La Khả Nhi kể

"Ừm. Chúc mày hạnh phúc nha. Hất xì ____" Tiêu Tiểu Diệp liên tục hất xì. Đầu cô có chút nặng trĩu, choáng váng

"Tiểu Diệp, mày có phải bị bệnh rồi không?"

"Không có" Cô cố cười nhìn La Khả Nhi nhưng trước mặt càng lúc càng mờ dần rồi đen một mảng.

"Tiểu Diệp, mày sao không?" La Khả Nhi lo lắng

"Mau, gọi xe cấp cứu" La Khả Nhi hét lên

Trong phòng bệnh

La Khả Nhi ngồi nhìn sắc mặt của Tiêu Tiểu Diệp từ xanh chuyển sang hồng hào.

"Ai nói lấy chồng giàu là sướng chứ, nhìn mày như vậy tao thật sự không muốn lấy chồng nữa" La Khả Nhi ngồi lăm bằm

"Ừm" Tiêu Tiểu Diệp từ từ tỉnh dậy. Ánh sáng đập vào mắt khiến cô không kịp phản ứng lấy tay che mắt

"Mày tỉnh rồi?"

"Ừ. Máy giờ rồi?"

"16h rồi. Mày mới chuyển xong một chai nước biển đầy, định đi đâu vậy?" La Khả Nhi thấy cô sắp xuống giường thì ngăn lại.

"Tiểu Vũ sắp về rồi, tao đi đón nó" Cô vội vàng xuống giường bệnh mặc La Khả Nhi ngăn cản

"Kệ mày đấy. Sau này có bệnh tao không quan tâm mày nữa" La Khả Nhi tức giận bỏ đi.

Cô cũng không quan tâm nhiều. La Khả Nhi chỉ giận một chút hôm sau lại làm lành thôi.

Cũng muộn rồi nên cô phải đi đón Lãnh Thiên Vũ nếu không nó lại phá nữa thì khổ

"Tiểu Vũ, con nhìn gì vậy?" Hôm nay cô cố tình dắt Lãnh Thiên Vũ đi bộ về nhà vì nhà cũng cách không xa lắm

Lãnh Thiên Vũ không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn về một phía.

"Con muốn đến kia chơi sao? Mấy hôm nữa được nghỉ cô dắt con đi nha" Cô vui vẻ nói với nó

Cô biết từ nhỏ nó không có sự quan tâm của mẹ, gia đình lại mỗi người bận mỗi việc nên nó ít được đi chơi.

Nghe vậy trên khuôn mặt nó hiện lên sự vui mừng nhưng một giây sau trên khuôn mặt của nó lại hiện ra sự gian xảo, nó lại tính kế gì đây???

Tiêu Tiểu Diệp sau khi đưa Lãnh Thiên Vũ về nhà liền về phòng của mình. Lúc đi ngang qua thư phòng của anh thấy không đóng cửa nên cô tò mò đi

vào.

Bên trong căn phòng tối om, cũng không có bóng dáng của Lãnh Duật Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Vợ cũ của hắn (2)

Trên chiếc bàn làm việc của Lãnh Duật Hiên tài liệu chất đống, rất lộn xộn. Cô biết anh đang rất bận rộn. Nghĩ vậy nên cô sắp xếp lại bàn làm việc cho anh.

Sắp gần xong, cô thấy trong đống tài liệu có một thứ gì đó. Là một tấm hình.

Tấm hình có vẻ đã cũ nhưng vẫn còn rõ người trong ảnh.

Trong hình là hai người, một cô gái thanh thuần, đơn giản và một chàng trai lạnh lùng nhưng không kém phần ôn nhu. Cô gái mặc một chiếc áo phông trắng, in hình một cô bé chibi, váy đen kết hợp với áo trắng khiến cô trở nên rất đẹp, như một thiên thần. Bên cạnh cô gái là một chàng trai, đó là hắn. Hắn và cô gái kia mặc đồ đôi, áo hắn cũng màu trắng nhưng in hình cậu bé chibi, trông hai người rất hạnh phúc. Trong hình có thể đoán ra họ đang ở khu vui chơi.

Chàng trai đó là chồng cô hiện tại, vẻ mặt ôn nhu đó... vậy chắc cô gái kia là vợ cũ của hắn.

"Cô đang làm gì đó" Giọng nói lạnh lùng phát ra phía sau cô.

Cô giật mình, đi ra từ trong suy nghĩ: "Em, em đang dọn dẹp giúp anh"

"Ai cho cô đụng vào nó, đi ra ngoài. Còn nữa, sau này không có sự cho phép của tôi, cô không được vào đây. Nghe rõ chưa?" Hắn đi tới cướp lấy tấm ảnh từ tay cô, lớn tiếng quát cô.

"Vâng" Cô xoay người, nhẹ nhàng rời đi. Trước khi đóng cửa căn phòng hắn, cô còn thấy hắn nhìn chằm chằm bức ảnh, vuốt ve nó.

Cô nhắm mắt, kìm lại giọt nước mắt sắp trào ra. Hắn còn yêu vợ cũ hắn, yêu rất nhiều. Có lẽ, dù cô có cố gắng thế nào, tìm hắn vẫn không có cô.

"Sao vậy? Bị mắng? Đáng đời đi" Lãnh Thiên Vũ từ đâu xuất hiện, cười mỉa mai vô một cái rồi chạy về phòng.

Không được sự yêu thương của chồng, con chồng đối xử chẳng ra sao. Cô là người phụ nữ thất bại, thất bại nhất thế giới. Tuy vậy nhưng cô chẳng có nửa lời oán trách, vẫn im lặng trở về phòng.

Buổi tối, sau bữa cơm, Tiêu Tiểu Diệp cô giúp Tiểu Vũ học bài.

"Tiểu Vũ, ngày kia cô dẫn con đi Khu vườn cổ tích nha"

Trước khi đi ngủ, cô nói với Lãnh Thiên Vũ về chuyện đi chơi. Chiều nay thấy cậu thích như vậy nên cô quyết định dẫn cậu đi chơi, chỉ là muốn đi hay không là ở cậu

Nghe đến Khu vườn cổ tích, mắt Lãnh Thiên Vũ sáng lên nhưng nhanh chóng biến mất. Cậu cũng muốn đi nhưng không muốn đi với Tiêu Tiểu Diệp, cậu muốn đi với mẹ cậu.

Từ nhỏ lớn lên, cậu chưa từng được mẹ yêu thương như bao đứa trẻ khác, cậu cũng chưa bao giờ được nhìn thấy mẹ của cậu thật sự. Cậu chỉ được nhìn mẹ trong ảnh, lén lút nói qua điện thoại cùng mẹ cậu. Cậu đã nhờ quản gia giúp, đi tìm mẹ cậu nhưng có tìm được thì mẹ cũng không cần cậu, chỉ để số điện thoại lại cho cậu mà thôi.

Được nhận tình yêu thương của cô nhưng cậu lại không cần nó. Mấy bạn trong lớp luôn khen cậu có người mẹ vừa đẹp vừa tốt nhưng cậu chẳng quan tâm. Vì đó không phải mẹ cậu, cậu tin mẹ cậu đẹp hơn cô, yêu thương cậu hơn cô.

"Sao hả, không đồng ý?"

Thấy biểu hiện trên mặt cậu, cô lại thấy thương. Mặt cậu hiện rõ sự cô đơn, buồn bã.

Nghe lời nói của cô, cậu như nghĩ ra được thứ gì, đưa ánh mắt trong suốt nhìn cô.

"Được, tôi đi"

Nói xong không để cô nói gì, lấy chân trùm kín mặt. Cô biết cậu không muốn nói với cô nữa nên đi ra ngoài. Cô hiểu rõ cậu, nếu cô còn ở lại, chắc cậu sẽ nổi giận mất.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Mất tích

Một tuần sau, tại khu vườn cô tích.

Do Lãnh Thiên Vũ bận học nên thời gia chuyển sang một tuần. Cuộc đi chơi ngày hôm nay chỉ có hai người, Tiểu Tiểu Diệp và Lãnh Thiên Vũ.

Nhờ Lãnh Duật Hiền nên cô và Tiểu Vũ mới được hai tấm vé Vip. Vé VIP mỗi ngày chỉ bán 20 vé, không nhanh tay sẽ không được. Có nó sẽ không cần xếp hàng nữa mà có thể trực tiếp chơi những trò chơi trong Khu vườn cô tích.

Bước vào cổng, ánh mắt Tiểu Vũ sáng lên. Gọi là Khu vườn cô tích thì không sai biệt cho lắm. Cả khu vui chơi này đều trang trí theo kiểu các câu chuyện cô tích.

"Tiểu Vũ, con muốn chơi gì nào?"

Thấy ánh mắt của Tiểu Vũ, cô cười trừ mếu. Đây là lần đầu tiên Tiểu Vũ đến đây chơi nên cậu mới ngạc nhiên như vậy.

Tiểu Vũ cũng không khác cô là bao, cô cũng là cô nhi, thiếu thốn tình cảm gia đình nên không được đi chơi đâu đó. Đây là lần thứ 2 cô tới đây. Lần đầu tiên là đi cùng với La Khả Nhi.

Tiểu Vũ không để ý đến cô, tự mình đi đến khu tàu lượn siêu tốc, sau đó tự ý đến các khu hội chợ.

Khu này muốn chơi thì phải đưa tiền, giống như các hội chợ khác mà thôi. Bây giờ đang là buổi sáng, nơi đây chưa lên đèn nhưng vẫn đủ đông vui, náo nhiệt.

"Tôi muốn chơi cái này" Tiểu Vũ chỉ vào một quầy rạp bên trái cô.

"Con muốn phần quà gì, cô lấy giúp con?"

"Con gấu bông kia" Cậu nhìn vào con gấu bông panda. "Nhưng tôi sẽ tự lấy"

"Được" nói rồi, cô đưa tiền cho chủ quầy.

Trò chơi này là trò thả bóng nhận quà. Bóng ở đây là quả bóng bàn, đặt quả bóng ở những cái lỗ ở trên và thả xuống, trúng ô có thưởng sẽ được một chú gấu bông tùy thích. Nói vậy nhưng chơi không hề dễ chút nào, bóng thì bóng lên lại rơi xuống, các lỗ không có thưởng nhiều hơn lỗ có thưởng. Tiểu Vũ chơi mãi chả được cái gì, khiến cậu bực cả mình.

"Tiểu Vũ, để cô thử được không? Cái này khó chơi lắm" Cô nhìn cậu đã không còn kiên nhẫn nên dục dăng nói.

Trò này đặt ra thì chủ quầy hỏi không ít nha. 5 xu 1 quả đó~~

Cô cầm lấy quả bóng trong tay cậu, thả vào một lỗ nào đó. Cái này chơi hoài không được, vì sao Tiểu Vũ lại cứ cố chấp lấy con gấu kia nhỉ?

"A, trúng rồi kìa"

Tiểu Vũ vui mừng nhảy lên, cô cũng ngờ ra. Thật không ngờ số cô lại may như vậy, thả một lần đã trúng.

"Cô gái, cô muốn lấy con gấu nào?" Chủ quầy nhìn cô cười

"Chú gấu panda kia kìa" cô chỉ vào chú gấu, chủ quầy lấy xuống, đưa cho cô.

"Cám ơn chú"

Vì chủ quầy nhìn có vẻ đã lớn tuổi nên cô lễ phép gọi là chú. Cầm con gấu trên tay, cô nhìn xuống tiểu Vũ

"Cho con"

"Không cần"

Cậu bé nhìn con gấu trên tay cô, quay đầu bỏ đi. Cô nhanh chóng đuổi theo. Trẻ con thật khó hiểu, hay là Tiểu Vũ muốn nó mà cô lại lấy của nó nên nó giận?

"Tôi muốn ăn kem, cô đi mua đi"

"Được thôi, con chờ cô ở đây nha, không được đi lung tung"

Cô để tiểu Vũ ngồi trên hàng ghế đá, đặt con gấu bông lên tay cậu, cười cười đi mua kem cho cậu.

Một lúc sau trên tay cô cầm hai cây kem mát lạnh, quay về hàng ghế lúc này.

"Tiểu Vũ, cho..."

Nhưng trước mắt cô, hàng ghế chỉ còn lại con gấu, Tiểu Vũ đã không thấy đâu. Chiếc kem trên tay cô rơi xuống, hốt hoảng nhìn xung quanh.

"Tiểu Vũ..." cô nhẹ gọi tên cậu bé, có phải nó trốn cô đâu đó không, hay là nó đi vệ sinh.

Cố gắng trấn định bản thân, cô ngồi trên hàng ghế đợi cậu trở lại. Nhưng 5 phút trôi qua cô vẫn không thấy cậu. Hay là cậu đi vệ sinh nên lạc đường? Không thể nào, trí nhớ cậu rất tốt, đi qua sẽ nhớ đường về, nhất là khi đi đâu xa. Nghĩ đến đây, đầu cô loé qua một ý nghĩ: Tiểu Vũ bị bắt cóc.

Cậu không thể giận cô mà tự về được, loại trừ rất nhiều khả năng, chỉ còn mỗi ý này. Khuôn mặt cô tái nhợt, nhìn xung quanh, hốt hoảng tìm Tiểu Vũ

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mất tích (2)

"Hiên, em không tìm thấy Tiểu Vũ" cô nức nở, thở gấp nói qua điện thoại với Lãnh Duật Hiên.

Lãnh Duật Hiên nghe điện thoại, khuôn mặt lo lắng kèm theo giận dữ, đập tay xuống bàn, rống qua điện thoại.

"Cô trông con kiểu gì vậy?" Sau đó, tắt luôn điện thoại

Tieu Tiểu Diệp khiếp sợ khi nghe giọng của anh, nước mắt vẫn rơi. Lau đi những giọt nước mắt, cô run rẩy nghe tiếng tút tút qua điện thoại. Anh đã cúp máy.

Cô phải làm sao đây? Tiểu Vũ có xảy ra chuyện gì không?

Trời trong xanh bỗng mây đen kéo đến, những giọt nước mưa cứ thế mà rơi xuống. Mưa mỗi lúc một lớn, người xung quanh đã tản đi tìm chỗ trú mưa, chỉ còn lại một bóng dáng nhỏ. Dưới cơn mưa, cô vừa đi vừa gọi "Tiểu Vũ", cố gắng không bỏ qua mọi góc ngách nhỏ nào để tìm cậu. Nhưng rồi vô ích.

Sức cạn, dầm mưa lâu khiến thân hình ấy ngã xuống.

"Thiếu phu nhân, cô tỉnh rồi"

Tieu Tiểu Diệp vô thức tỉnh dậy, đầu đau như búa đập, tay chân nhức mỏi.

"Tiểu Hoa, tiểu Vũ đã về chưa?" Vừa tỉnh lại, cô hỏi ngay đến tiểu Vũ.

"Dạ chưa ạ" Tiểu Hoa lắc đầu.

Cô vội xuống giường, chân chưa kịp đi dép đã chạy xuống lầu. Nhưng vừa bước qua cầu thang, một bóng dáng lớn chặn lại.

"Tieu Tiểu Diệp, tôi đã dặn cô thế nào, tại sao lại còn để tiểu Vũ bị lạc. Cô làm mẹ kiểu gì vậy? Hay là cô muốn hại con tôi?" Giọng nói lạnh lùng đan xen khinh miệt lẫn tức giận.

"Hiên, em.... em xin lỗi, em không cố ý" giọng nói của cô yếu ớt dần "Em sẽ đi tìm nó"

"Tốt nhất là cô nên tìm thấy, nếu không cô đừng mong bước vào căn nhà này" Anh nói xong thì bỏ đi.

Lòng anh cũng đang lo lắng cho đứa con trai của mình, anh cũng đã cho người tìm xung quanh khu vườn cỏ tích kia nhưng không thấy.

Tiểu Tiểu Diệp vẫn chân trần, chạy ra khỏi nhà. Ngoài trời vẫn đang mưa, cô lo cậu sẽ dầm mưa. Trời cũng tối rồi, cậu đã được ăn gì chưa?... hàng ngàn câu hỏi khiến cô lo cho cậu hơn.

Tại một phòng nào đó trong khách sạn.

"Quản gia, cô ta sao rồi?" Lãnh Thiên Vũ ngồi trên giường, chán nản cầm lấy di động gọi cho quản gia.

Quản gia bên kia trốn trong góc tối, nhỏ giọng nói: "Tiểu thiếu gia, phu nhân đã đi tìm cậu rồi. Lúc này ngất xỉu tỉnh dậy vẫn chưa ăn gì. Ba cậu cũng vừa mắng cô ấy. Tiểu thiếu gia, hay cậu về đi. Tôi thấy..."

"Dạy cho cô ta một bài học đã. Ba thật là, sao lại mắng mà không đuổi cô ta đi luôn." Nói xong, cậu nhóc tức giận ngắt điện thoại.

Quản gia nghe tiếng tút tút, thở dài. Ông thật không hiểu vì sao tiểu thiếu gia lại ghét phu nhân như vậy, ông thấy cô cũng rất hiền mà. Người ta nói mẹ ghẹ thường rất ghét con chồng nhưng phu nhân thì ngược lại, ông không biết ông giúp cậu chủ là đúng hay sai nữa

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đau khổ tiếp nối đau khổ (1)

Trải qua một ngày không ăn uống gì, lại thêm dầm mưa, người của Tiểu Tiểu Diệp không trụ nổi nữa, ngã giữa dòng người tập nập.

Tỉnh dậy, nhìn trần nhà trắng tinh, cô vội bật dậy muốn. Suy nghĩ đầu tiên của cô là phải đi tìm Lãnh Thiên Vũ.

"Phu nhân, tiểu thiếu gia về rồi, cô không cần lo nữa"

Nhận thấy vẻ lo lắng của cô, tiểu Hoa trấn an cô. Cô thở phào nhẹ nhõm, rồi lại nôn nóng.

"Tiểu Hoa, tiểu Vũ ở đâu? Tôi muốn nhìn thấy nó."

"Chuyện này..." tiểu Hoa ấp úng.

Tiểu Hoa ấp úng lại làm cô thêm lo. Tiểu Hoa là đang an ủi cô sao? Lần này cũng như lần trước, cô lại xông ra cửa chạy xuống lầu.

Dưới lầu, ba người đang cười nói vui vẻ. Tiểu Vũ đã về, Lãnh Duật Hiên cũng ở đây, và... còn một người nữa.

Nghe thấy tiếng bước chân của cô, ba người đồng thời nhìn lại. Cô gái kia thân thiện đứng dậy chào cô.

"Ai chà, đây là Tiểu Diệp sao?"

Cô gật đầu, nhìn sang tiểu Vũ. Tiểu Vũ đang cười, nhưng bất gặp ánh mắt cô lại trở thành khinh bỉ. Lãnh Duật Hiên cũng vậy, anh lạnh lùng nhìn cô.

Cô nhìn sang cô gái kia. Cô gái có mái tóc ngắn, khuôn mặt thanh tú. Đặc biệt đáng cô ta rất đẹp. Đây cũng là... mẹ của tiểu Vũ..

"Tiểu Diệp, cảm ơn thời gian qua em đã chăm sóc tiểu Vũ. Nhưng em phải biết nó quan trọng thế nào đối với chị và Hiên. Sao em lại để một đứa trẻ lang thang ngoài đường như vậy. Nếu không phải chị đi ngang qua thấy nó thì làm sao? Nó sẽ bị người ta bắt đi mất" mặt cô ta hiện lên sự đau đớn, trách móc cô.

"Tôi xin lỗi, tôi không có ý để lạc mất tiểu Vũ. Tiểu Vũ, con đã ăn cơm chưa?" Cô xin lỗi cô ta rồi lại hỏi tiểu Vũ.

Tiểu Vũ hát cảm: "Không cần đi quan tâm. Tôi có mẹ tôi lo rồi"

Lời nói trẻ con non nớt, nhưng lời nói của Tiểu Vũ lại có ý tứ khác. Nó nói vậy, có ý là nó đặc tìm được mẹ, có không cần một người mẹ hai như cô.

Cô hiểu nó nói gì, gật đầu. "Nếu vậy mọi người nói chuyện tiếp đi. Tôi lên lầu"

Cô xoay người, lặng lẽ lên lầu. Lúc bước đi, cô để ý đến biểu cảm của Lãnh Duật Hiên. Anh vẫn lạnh lùng như vậy. Người anh yêu nhất đã về rồi, vậy thì

chắc cô cũng nên đi rồi. Chỉ là cô đợi anh lên tiếng.

Tiểu Hoa thấy cô đi lên, đỡ cô về phòng.

"Phu nhân, cô đừng buồn" Tiểu Hoa an ủi cô.

"Phu nhân, cô ta là Tiểu Thi Bình, vợ cũ của ông chủ. Trước đây khi em vào làm được nghe kể là cô ta hóng hách lắm..." Tiểu Hoa nói rất nhiều, chủ yếu là nói xấu về Tiểu Thi Bình nhưng cô chẳng nghe được chữ nào.

Tiểu Thi Bình, cô ta xinh như vậy cô làm sao sánh được. Tiểu Vũ cần mẹ, Lãnh Duật Hiền cũng còn rất yêu cô ta. Cô không thể chen chân vào gia đình họ được. Cô chỉ là người đến sau, một kẻ thay thế thế chỗ cho cô ta, cô ta về, cô phải nhường lại.

Cuộc sống là vậy, bạn đừng nghĩ mình hi sinh nhiều sẽ được đáp lại. Hi sinh nhiều, đau khổ nhiều nhưng thứ mình nhận được kia chưa gì đã nhiều bằng thứ mình cho đi đó.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đau khổ nối tiếp đau khổ (2)

Chiều tối, sau khi ngủ một giấc dài, một môi dường như tan biến đi phần nào, Tiêu Tiểu Diệp bước xuống lầu.

Vừa xuống, cô đã nghe thấy tiếng nói phát ra từ phòng ăn. Cảm thấy đói, cô chợt nhớ mình vẫn chưa ăn gì. Nhẹ nhàng bước vào phòng bếp, cô bắt chợt lùi lại.

Một bàn ăn ba người ngồi ăn, nhìn nụ cười hạnh phúc của tiểu Vũ, cô không thể làm gì hơn là tránh mặt. Gia đình họ cô không thể phá.

Cô xoay người, về phòng của mình nhưng lại bị gọi lại.

"Thiếu phu nhân, cô xuống rồi sao?"

Tiếng tiểu Hoa rất lớn, còn đặc biệt nhấn mạnh hai từ "thiếu phu nhân" như để ai đó nghe thấy.

Cô gật đầu "ừ" một tiếng.

Ba người kia như bị cô làm gián đoạn, ánh mắt của Tiểu Vũ nói lên tất cả, cậu đưa ánh mắt như muốn giết người nhìn cô.

Tiểu Thi Bình tỏ ra thân thiện, kéo tay cô lại.

"Tiểu Diệp, ngồi xuống cùng ăn cơm đi"

"Cảm ơn"

Lời của Tiểu Thi Bình nói như là đang nói với một vị khách, còn cô ta là bà chủ, muốn mời khách ở lại ăn bữa cơm.

Cô không tiện từ chối ý tốt của cô ta, ngồi xuống ăn. Nhưng hình như, bữa cơm này vô vị, cô ăn món nào cũng thấy nhạt. Người ta ăn xong đi rồi mà cô vẫn ngồi đó.

"Thiếu phu nhân, cô không cần ăn nữa. Em có nấu cháo cho cô, cô ăn đi." Tiểu Hoa bưng một bát cháo hành nóng cho cô, mời cô ăn.

Cô cảm ơn một tiếng rồi ăn. Dù sao cũng phải lấp đầy cái bụng trống không này để còn chống chọi với ngày mai.

Nhưng dường như vẫn không có chuyện gì xảy ra với cô, chỉ là cô bị dành hết công việc mà thôi.

Tối, trước lúc tiểu Vũ ngủ Tiểu Thi Bình tới kể chuyện cho cậu, làm chuyện mà một người mẹ như cô ta chưa từng làm. Sau đó lại bưng cả phê cho Lãnh Duật Hiền, cũng làm chuyện mà một người vợ như cô ta chưa từng làm.

Tiểu Hoa bất bình, chạy tới chỗ cô nói xấu Tiểu Thi Bình.

"Thiếu Phu nhân, cô có biết cô ta có nội gián không. Tiểu Trương nói hết thói quen thường ngày của cô nói hết với cô ta nên bây giờ cô ta mới làm như vậy. Thiếu Phu nhân, cô không cần lo, có em ở bên cô mà"

Cô không biết tiểu Hoa ghét Tiểu Thi Bình ở chỗ nào hay là thích cô ở điểm nào mà đối xử rất tốt với cô. Cô rất cảm kích tiểu Hoa.

"Tiểu Hoa, sau này có thể tôi không ở đây nữa, cô không cần đối xử tốt với tôi. Thứ cô cần bây giờ là đi lấy lòng bà chủ tương lai, khi đó cô mới có chỗ đứng"

"Thiếu phu nhân, nếu như cô đi... cô cho em theo được không? Em không muốn ở đây, em muốn đi theo cô" tiểu Hoa mắt rung rung khi nghe cô nói. Tiểu Hoa biết chắc chắn thiếu phu nhân lo cho cô.

Tiểu Hoa tên thật là Hứa Thanh Hoa. Lúc Tiêu Tiểu Diệp được gả vào đây, tiểu Hoa vẫn chưa tới. Là Tiêu Tiểu Diệp cứu tiểu Hoa trong một lần bị người ta hãm hại, đòi tiền bồi thường. Sau khi cô giúp Tiểu Hoa giải quyết việc kia, biết tiểu Hoa không có nhà nên đưa về làm giúp việc. Ban đầu nhiều người giúp việc không thích cô nên cũng càng không thích tiểu Hoa. Nhưng dần cũng thấy cô là người tốt, tiểu Hoa cũng được mọi người thích. Nếu bây giờ cô đi, tiểu Hoa cũng chẳng còn chỗ đứng trong căn nhà này nữa.

Cô gật đầu: "nếu cô không ngại khổ thì có thể đi theo tôi. Nhưng tôi không lo cho cô được"

"Thiếu phu nhân, cô không lo cho em được nhưng em có thể lo cho cô. Ai biết em xem cô là chị gái của mình chứ"

Tiểu Hoa cười nhưng nước mắt vẫn rơi xuống. Thiếu phu nhân vẫn luôn vậy, luôn lo cho người khác hơn bản thân. Chỉ tiếc, cô không có hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chúng ta li hôn thôi (1)

Một buổi tối cứ như vậy qua. Ngoài trừ căn nhà có thêm một người thì không có việc gì khác xảy ra.

Lãnh Duật Hiên dường như vui hơn khi người anh yêu trở về. Anh vẫn không mở miệng muốn li hôn với Tiêu Tiểu Diệp.

Bữa sáng cũng do Tiêu Tiểu Diệp làm. Người ngồi xuống bàn ăn đầu tiên là Tiểu Vũ. Cậu nhìn cô, không chút lễ phép nói:

"Dì cũng thấy mẹ tôi về rồi đó, thu dọn đồ đạc rồi đi đi."

Cô cười nhạt với cậu: "Dì biết con ghét dì nhưng dì vẫn là vợ ba con, mẹ hai của con."

Cậu dường như không để ý đến câu nói của cô, vẫn ung dung nói: "Nói cho dì biết một tin, hôm đó là do tôi tự đi lạc, sau đó liên lạc với mẹ tôi đấy. Mẹ tôi về thì hồ li tình như dì cũng bị đuổi đi thôi"

Lời cậu nói khiến cô không ngờ tới. Cậu bé như cậu liên lạc được với Tiểu Thi Bình như thế nào? Cô nghe người ta nói là cô ta không ở trong nước mà.

Lãnh Thiên Vũ liên lạc với Tiểu Thi Bình được cũng là do tiểu Trương kia. Khi Tiểu Thi Bình còn ở Pháp, cô ta đã cho Tiểu Trương vào làm ở nhà họ Lãnh hồng lấy thông tin, cô ta đợi một ngày sẽ quay về.

Tiểu Trương đưa cách liên lạc cho cậu, cô ta biết cậu rất mong muốn được gặp mẹ nên kế hoạch của cô ta thành công như mong đợi.

"Tiểu Vũ, con dậy sớm thật" Tiểu Thi Bình mặc một chiếc áo sơ mi của Lãnh Duật Hiên từ trên lầu đi xuống, mặt còn ngái ngủ. Vì áo sơ mi của anh rất dài có thể miễn cưỡng che đi những phần nên che nhưng cô ta lại cố ý để lộ bộ ngực của mình ra.

"Mẹ" Nghe thấy tiếng của Tiểu Thi Bình, tiểu Vũ nhảy từ trên ghế xuống ôm lấy chân cô ta.

Cùng lúc đó, Lãnh Duật Hiên từ trên lầu xuống, thong thả ngồi xuống ghế. Cô dọn đồ ăn lên bàn. Chưa kịp ngồi xuống, một giọng nói lạnh lùng vang lên.

"Ai cho cô ngồi ở đây?"

Tiếng nói của anh làm cô không thể đứng vững nữa. Cô cười khô, đi lên lầu.

Ha, vẫn là cô ngốc, cứ đợi anh li hôn thì mới chịu đi. Cô chỉ muốn níu giữ một chút hi vọng nhỏ nhoi nhưng có lẽ, càng đợi thì càng đau, càng đợi thì càng mất mặt. Không bằng cô tự mình làm vậy.

Lúc cô lặng lẽ lên lầu, khuôn mặt của người nào đó lạnh lùng lại thêm cả tức giận, đập đôi đũa xuống bàn, trực tiếp rời đi.

Tiểu Thi Bình nhìn cục diện kia, nhếch môi cười. Cô ta biết anh vẫn còn yêu cô ta, lại thêm có chỗ dựa là tiểu Vũ thì cô ta sẽ thuận lợi trở lại làm bà Lãnh.

Điều cô ta không ngờ tới lại là sự phản đối của ba mẹ Lãnh Duật Hiên.

Sáng hôm đó, bà Lãnh trở về trong bộ dạng hấp tấp, sốt ruột. Vừa về đã hỏi ngay đến Tiểu Tiểu Diệp, cô gái bà ưng chỉ có cô, bà không muốn mất cô con dâu này.

"Tiểu Diệp, có mẹ làm chỗ dựa cho con, con không cần lo. Chắc chắn A Hiên sẽ nghe lời mẹ, cô ta chẳng là cái thá gì đối với gia đình chúng ta" Ở trên ghế sofa, bà Lãnh cầm lấy tay cô, vừa nói vừa liếc nhìn Tiểu Thi Bình ở bên cạnh.

Tiểu Thi Bình cũng chỉ cười lạnh, xem thường mẹ Lãnh: "Mẹ, đã lâu không gặp"

"Ai là mẹ cô?"

"Mẹ, đâu cần nói nặng lời như vậy, dù gì tôi cũng là con dâu mẹ mà"

"Hừ" mẹ Lãnh tức giận hừ lạnh. Điều khiến bà hối hận nhất chấp nhận cho con trai bà lấy cô ta.

Lúc trước, khi nhà bà còn chưa được như bây giờ nhưng đối xử rất tốt với cô ta. Nhưng cô ta chẳng xem bà ra gì, suốt ngày việc nhà đều do bà làm. Thế lấy con dâu về làm gì, ít nhất cũng phải biết san sẻ công việc nhà với mẹ chồng chứ nhưng cô ta chỉ ăn không ngồi rồi, chỉ chỉ trỏ trỏ mọi việc. Cô ta có xem bà mẹ chồng này ra gì không? Bây giờ nhận sao, muộn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chúng ta li hôn thôi (2)

Lãnh Thiên Vũ và Lãnh Duật Hiên không có ở nhà, chỗ dựa của cô ta cũng không còn. Biết bà mẹ chồng cũ này đã biết nên cô ta cũng không giấu gì nhiều, trực tiếp nói.

"Bà mẹ chồng đáng kính, còn phải xem đứa cháu nội của bà có thích cô ta không đã. Tôi thừa nhận lần này về là muốn dành lại những thứ của tôi đấy, thế nhưng bà có biết rằng cô ta từng để đứa cháu đức tôn của bà bị lạc sao? Nếu không phải tôi đưa về thì cũng không biết nó bị bán đi đâu nữa. Đạo này bất cóc bán đâu giá trẻ em cũng nhiều lắm đấy"

Bà Lãnh nghe thấy đứa cháu của mình bị lạc thì gương mặt trở nên lo lắng, nhìn cô.

Cô cũng không phụ nhận: "Là con để tiểu Vũ đi lạc. Con xin lỗi."

"Không sao, mẹ tin con" Bà Lãnh vỗ vỗ tay cô, giọng kiên định.

"Tùy bà thôi" Tiểu Thi Bình như thấy một cảnh buồn cười, cười khẽ rồi đi lên lầu.

Tối đó, cả nhà của Lãnh Duật Hiên ăn cơm cùng nhau, chỉ là có thêm một người nữa thôi. Sau bữa cơm, Lãnh Duật Hiên bị Ba Lãnh gọi lên lầu nói chuyện, Tiểu Tiểu Diệp, mẹ Lãnh cũng tiểu Vũ ngồi xem tivi, còn Tiểu Thi Bình không biết chạy đi đâu.

"Tiểu Vũ, con nói bà nghe xem, con có thích mẹ Tiểu Diệp không?" Mẹ Lãnh ôm tiểu Vũ trong tay, hỏi cậu bé.

Cậu lắc đầu: "Con không thích, con thích mẹ của con hơn"

Cô ngồi gần dĩ nhiên cũng nghe thấy lời cậu nói. Lòng cô chùn xuống, dù thế nào cậu cũng không thích cô, ngay từ đầu, cậu đã xem cô như kẻ thù.

Lúc cô vào đây cậu mới 3 tuổi, lúc ấy cậu chỉ xem cô như giúp việc, không quan tâm tới sự có mặt của cô. Lâu dần, cậu nhận thấy cô là vợ ba cậu, bắt đầu bày trò phá cô, hòng làm cô đánh cậu.

Nhiều lần không được, cậu tự làm giả vết thương, khóc lóc mếu tiếng, lúc ấy cô cũng chỉ biết dỗ cậu, ba cậu biết đó là giả, không trách cô lại khiến cậu ghét cô hơn, liên tục bày trò phá cô. Nhưng lần nào, cô cũng dành tình thương đáp trả lại cậu, vậy mà cậu vẫn không thích cô, dù chỉ một chút.

Tại thư phòng, hai cha con ngồi đối diện nhau, trên bàn đặt hai ly rượu đỏ

"A Hiên, con xem rồi thu xếp ổn thoả đi. Ba biết con còn yêu Tiểu Thi Bình nhưng con cũng phải nghĩ đến tiểu Diệp, nó đã chịu khổ khi làm dâu nhà này rồi."

"Con biết rồi"

Lãnh Duật Hiền trầm tư suy nghĩ, sau đó đi ra khỏi thư phòng.

Lúc đóng cửa, anh có thấy thoáng qua bóng dáng nhỏ bé với đôi mắt ngấn nước đi qua, biến mất trong dây lát. Anh chờ người ở đó, đến khi nghe thấy tiếng tiểu Vũ mới hoàn hồn.

Anh đi vào phòng tiểu Vũ, ôm cậu bé đặt vào lòng.

"Tiểu Vũ, con có thích mẹ của con không?"

Tiểu Vũ không chần chừ mà đáp lại: "Thích lắm. Mẹ rất thương con"

"Thế còn mẹ Tiểu Diệp?"

"Con không thích cô ta, con ghét cô ta"

"Được, vậy con có muốn mẹ về sống với con không?"

"Có, ba, ba cho mẹ ở lại thật sao? Không phải cho ở nhờ như mấy hôm nay nữa chứ?"

"Ừ"

"Tốt quá"

Cuộc đối thoại của hai cha con đều rất rõ ràng truyền vào tai cô. Nước mắt cô không kiềm được mà rơi xuống.

"Cô nghe rõ chưa? Tôi mới thật sự là bà chủ của căn nhà này. Cô nên nhanh chóng thu xếp đồ đạc đi. À, phải kí đơn li hôn nữa chứ." Giọng Tiểu Thi Bình như đang khoe khoang, còn có cả chế diễu, sau đó mở cửa đi vào phòng đó.

Căn phòng lúc này khép hờ, cô vẫn có thể nghe được thấy được. Bây giờ cũng vậy, Tiểu Thi Bình cố ý khép hờ cánh cửa để cô biết chuyện xảy ra ở trong.

"Tiểu Vũ, mẹ ngủ với con nha"

"Được. Ba, hay ba cũng ngủ ở đây đi, chúng ta ba người ngủ trên một chiếc giường" Tiểu Vũ vui vẻ cười, để lộ hàm răng sữa trắng đều của cậu.

Lãnh Duật Hiền gật đầu.

Cô nhìn thấy rất rõ cảnh ba người cùng nhau đắp cũng chăn, đi ngủ. Cảnh cô mong ước bấy lâu, cuối cùng cũng nhìn được, đáng tiếc người phụ nữ kia không phải là cô.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chúng ta li hôn thôi (3)

Hôm sau, sau khi xong bữa sáng, cô gặp Lãnh Duật Hiền.

"Chúng ta li hôn thôi" cô mở miệng, phá vỡ bầu không khí âm u của hai người.

"Nếu em muốn" Lãnh Duật Hiền người hướng về phía cửa kính, đưa lưng về phía cô.

"Em đã chuẩn bị đơn, anh kí đi" Cô đặt đơn li hôn lên bàn, nghẹn giọng nói. Cô không muốn mình phải khóc ở đây, khóc trước mặt anh.

Anh nhìn một lượt vào giấy li hôn, hỏi cô: "Em không cần phí li hôn?"

"Không cần" Cô lắc đầu.

Anh đặt bút xuống, kí lên tờ giấy. Kí lên rồi đồng nghĩa là hai người không còn quan hệ. Cô và anh, bắt đầu là người dưng từ đây.

Đợi anh kí xong, cô mỉm cười chào anh. Cô biết, bây giờ cô cười còn khó coi hơn cả khóc nhưng cô vẫn cười, kéo vali đi.

Người giúp việc đứng thành hai hàng chào cô, họ đều ôm cô một cái như tạm biệt, có nhiều người còn khóc. Cô cũng chỉ mỉm cười với họ rồi bước ra khỏi nhà trước nụ cười chiến thắng của Tiểu Thi Bình.

Đi được một đoạn đường, cuối cùng không chịu được nữa cô mới gục xuống. Nước mắt rơi mãi mặc dù cô đầu định khóc.

"Thiếu phu nhân, vì sao cô phải chịu khổ một mình chứ, vì sao không cho em theo cô?" Tiểu Hoa ngồi xổm cùng cô, ôm lấy cô.

"Tiểu Hoa, oa..." Cô khóc lớn hơn.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Hoa thấy cô khóc thương tâm như vậy nhưng lần này cô không nhẫn nhịn mà bộc lộ hết cảm xúc trong dòng nước mắt.

"Tiểu Diệp, cô cho em làm bạn cô được không? Cho em đi theo cô với, em không muốn ở đó"

Tiểu Hoa nức nở theo cô. Cô vừa đi, tiểu Hoa đang trong bếp thì Tiểu Thi Bình đã vào giáng cho Tiểu Hoa một cái tát. Phận làm giúp việc khiến tiểu Hoa không thể ra tay được. Tiểu Hoa muốn nhin để không liên lụy đến cô nhưng khi nghe câu: "Cô ta đi rồi, không ai chống lưng cho con tiện nhân như mày nữa đâu" thì Tiểu Hoa như nô lệ vùng dậy, trả lại cô ta một tát. Cô ta không phòng bị nên bị đánh, òn mặt. Tiểu Hoa không ở lại thêm một giây nào nữa, chạy theo cô.

Tìm được một lúc thì thấy cô ngồi ở góc cây khóc. Tiểu Hoa tui thân ôm lấy cô. Cùng cô khóc.

Đến gần trưa, cô cùng tiểu Hoa dừng chân ở cô nhi viện Ái Đức, nơi cô lớn lên. Tiểu Hoa xách hành lý giúp cô, đi vào trong.

Mẹ từ ở đây vừa nhìn thấy cô, tiếp đón nồng nhiệt, nghe tâm sự của cô, quyết định cho cô cùng tiểu Hoa ở lại mấy hôm, đợi tìm được chỗ thích hợp sẽ đi.

Tiểu Hoa rất thích trẻ con, vừa đến đã chạy theo cùng với mấy đứa nhỏ ở đó. Còn cô thì ngồi nói chuyện với viện trưởng.

"Mẹ Trần, con ở đây sẽ không gây cản trở mọi người chứ?"

Mẹ Trần hay Trần Viện trưởng lắc đầu: "Hàng tháng còn đều về thăm mẹ lại mua quà cho nhiều cô nhi ở đây, con cũng lớn lên ở đây, đây mãi mãi là nhà con"

"Mẹ..." cô nức nở, vùi đầu vào lòng mẹ Trần khóc.

Bà vỗ lưng cô, an ủi cô.

Sau tất cả, cô cũng chỉ thuộc về nơi đây. Đây mới là nhà của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mang thai bất ngờ

Cứ tưởng mọi chuyện trôi qua bình yên nhưng không ngờ, Tiểu Tiểu Diệp vẫn không quên được Lãnh Duệ Hiền.

Tiểu Hoa bây giờ đang làm nhân viên của một nhà hàng nổi tiếng, lương khá cao nên cuộc sống ổn định dần. Một ngày ở cô nhi viện Ái Đức, tiểu Hoa gặp một anh chàng cũng là cô nhi như cô, anh ta là quản lý nhà hàng đó, hai người đang qua lại với nhau. Có thể nói tiểu Hoa đã có thể gả đi được rồi.

Còn với Tiểu Tiểu Diệp, một tháng qua vẫn như vậy, vẫn ở lại cô nhi viện như từ mẹ: quét dọn, nấu ăn, chơi với lũ trẻ, cô còn đặc biệt dạy chúng nó học những gì cô biết.

Người cô gầy đi rất nhiều, gương mặt xanh xao vì dạo này cô rất kén ăn, ngủ thấy mùi thức ăn là thấy buồn nôn, đặc biệt thèm chua, thèm ngủ nên mẹ từ suy đoán rằng cô đang mang thai.

Cuối tuần, Tiểu Hoa và cô đi bệnh viện khám thử, quả nhiên là như vậy.

"Tiểu Diệp, cô xem, bây giờ trong bụng cô có em bé đó." Tiểu Hoa phấn khích, vừa đi vừa nhìn tờ xét nghiệm trên tay.

Cô xoa bụng, ánh mắt dịu dàng nhìn phần bụng đang bằng phẳng của mình. Bác sĩ bảo đứa bé được 10 tuần rồi, như vậy cũng hơn hai tháng rồi, là mang lúc anh bộc phát thú tính sao?

Ông trời đúng là vẫn thương cô, cho cô một thiên thần nhỏ xuống bầu bạn với cô thay cho nỗi buồn kia.

"Tiểu Hoa, chuyện này không được nói cho ai biết nghe chưa. Nhất là nhà họ Lãnh"

"Em biết rồi. Em sẽ bảo vệ cô" tiểu Hoa gật đầu, khuôn mặt vẫn còn đang rất phấn khích.

"Tiểu Diệp, cô cho em tờ giấy khám thai này nha. Bản xét nghiệm cô cầm đi, em chỉ lấy tờ này" Tiểu Hoa ôm tờ giấy vào lòng

"Em lấy làm gì?"

"Làm nhật kí đó. Sau này đứa bé này chính là bảo bối của em"

"Ừ" Cô gật đầu, mỉm cười với tiểu Hoa.

Tiểu Hoa vẫn mãi mê nhìn tờ giấy kia, không để ý đến nụ cười đầu tiên trong một tháng qua của cô.

2 tháng sau, bụng cô đã lớn hơn trông thấy. Mọi người trong cô nhi viện tất nhiên ai cũng biết, ai cũng dành nhau đặt tên cho em bé mặc dù chưa biết đó là trai hay gái.

4 tháng siêu âm vẫn chưa biết chắc chắn là trai hay gái, với lại cô cũng muốn biết nó là trai hay gái, đợi sinh ra hẵng tính.

4 tháng, nhà họ Lãnh xảy ra không ít biến cố. Cuộc chiến con dâu - mẹ chồng vẫn liên tục nổ ra.

Khi li hôn mẹ Lãnh vẫn không biết, đến 1 tuần sau và đến thăm con dâu mới biết. Bà nổi trận lôi đình, tức giận bỏ về.

Tiểu Thi Bình vẫn chưa được gả vào lần nữa, vẫn ngày đêm miệt mài tìm cách để anh yêu mình lần nữa nhưng anh càng ngày càng lạnh nhạt với cô.

Ở với tiểu Vũ mấy ngày, cô đã thấy phiền chứ nói gì đến 4 tháng, đến cả con trai cô cũng bỏ mặc làm câu bé cảm thấy tủi thân.

"Mẹ, sao mẹ không vào kể chuyện cho con"

"Mẹ bận" Tiểu Thi Bình trả lời qua loa, vẫn đắp mặt nạ nằm im một chỗ sai khiến người giúp việc.

Tiểu Vũ thấy mẹ không quan tâm cậu, lủi thủi về phòng. Đạo này cậu không ngủ được, đêm nào cũng muốn có người đọc sách cho cậu. Mẹ cậu lúc trước thường đọc sách cho cậu nhưng đạo này lại không. Cậu đột nhiên nhớ tới mỗi tối cậu đều nghe tiếng lật bìa của ai đó đến nỗi phát chán mà ngủ, bây giờ không nghe nữa lại thấy không quen. Hình như cậu thấy nhớ Tiểu Tiểu Diệp rồi thì phải, nhưng cậu lại lắc mạnh đầu, gạt bỏ ý nghĩ đó, cô gắng đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Sinh nhật Tiểu Vũ (1)

Không chỉ có Lãnh Thiên Vũ nhớ cô mà ở đâu đó trong căn nhà này, một người cũng đang nhớ cô.

Lãnh Duật Hiền ngửa đầu lên ghế, day day huyết thái dương, đầu đau như búa bổ. Những lúc thế này, anh lại nhớ đến tách trà thảo mộc của cô.

Lúc ban đầu, anh không muốn có bất kì quan hệ nào ai, ngoại trừ vợ anh. Nhưng tiếp xúc dần với cô, anh mới biết, người anh thích là một người như cô.

Cô tốt bụng, ngây thơ. Người ta nói:

Mấy đời bánh đúc có xương

Mấy đời mẹ ghẻ biết thương con chồng

Thế mà cô lại khác, thương tiểu Vũ hơn cả anh. Cô lại rất an phận, làm một người vợ đúng chuẩn mực, nói anh không có tình cảm là gạt người.

Ngày tiểu Vũ bị mất tích, anh nhất thời lo lắng nên mới mắng cô, muốn khi tìm thấy tiểu Vũ sẽ xin lỗi cô nhưng đáng tiếc, Tiểu Thi Bình lại trở về. Đối với người vợ cũ này, anh không còn chút hi vọng nhưng cô lại nắm lần bảy lượt tác hợp cho cô ta và anh.

Cô nhìn thấy chồng mình cùng vợ cũ ngồi chung với nhau, đã không có phản ứng gì lại còn bỏ đi. Lần trước, trong bữa ăn sáng, anh nói câu kia là để chỉ Tiểu Thi Bình, thế mà cô lại lên lầu. Cô gái này, sao có thể ngốc như vậy chứ.

Anh không có ý định li hôn với cô, nhưng anh thương tiểu Vũ, trước giờ anh chưa từng làm một người cha tốt, anh muốn hoàn thành ý muốn của Tiểu Vũ nhưng lại lo lắng cô. Nhưng cô lại muốn li hôn với anh.

Cô đã muốn đi rồi nhưng vẫn lo cho cô gái tên Tiểu Hoa, anh đã đồng ý cho Tiểu Hoa ở lại nhưng chính cô ta không chịu ở lại.

Về phần Tiểu Thi Bình, anh biết tâm cơ của cô ta. Nếu không phải vì tiểu Vũ, anh sẽ không để cô ta ở lại.

Cuối tháng 10, trời bắt đầu trở rét. Trong cô nhi viện, tiếng trẻ con nhao nhác.

"Mẹ tiểu Diệp, con cũng muốn"

"Con nữa"

Lũ trẻ nhao nhác là vì Tiểu Tiểu Diệp đang phân phát cho mỗi bé mỗi chiếc khăn len chính tay cô đan. Nhưng làm sao đủ cho mấy trăm bé chứ.

"Bây giờ nha, mẹ đan không đủ, bé nào nhỏ lấy trước, bé lớn chờ sau nha. Mẹ hứa sẽ đan xong trong tháng này cho mấy đứa"

Tiểu Tiểu Diệp dỗ mấy bé không có khăn. Trẻ con mà, ai chả muốn có áo mới, trẻ ở đây năm nào cũng được quyên góp mấy vụn từ các nhà hảo tâm nên cũng chu toàn.

Cô bây giờ đã là bà bầu trong thời kì 6 tháng, bụng cô đã rất lớn rồi. Ngoài việc mỗi ngày nấu ăn, chơi với lũ trẻ cô nhi viện thì phần thời gian còn lại cô dùng để đan len cho lũ trẻ. Len rất rẻ, cô lại rảnh nên cũng làm được khá nhiều.

Sinh nhật tiểu Vũ là ngày 2/11, chỉ còn một ngày nữa thôi, tiểu Vũ sẽ tròn 5 tuổi. Cũng vào ngày sinh nhật, tiểu Vũ nằng nặc đòi đi khu vườn cổ tích. Lúc trước vì muốn để mẹ mình về mà cậu đã không được chơi hết các trò chơi ở đó, bây giờ cậu rất muốn đi.

Tiểu Thi Bình dạo này lại đang rất bận bởi một số việc cá nhân nên càng không thể đưa cậu đi.

"Mẹ, mẹ hết thương con rồi sao?" Lời cậu như tui thân, nước mắt rưng rưng.

Trước đây nếu cậu muốn gì, cậu cũng sẽ được thứ nấy nhưng khi mẹ về, hầu như ngày nào mẹ cũng bận, cậu không có thời gian bên mẹ nhiều nữa

"Tiểu Vũ, con phải hiểu cho mẹ, mẹ đang rất bận"

Tiểu Thi Bình nói xong, xách túi đi ra khỏi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Sinh nhật Tiểu Vũ (2)

Tại một con hẻm nhỏ, Tiểu Thi Bình bực bội đạp giày cao gót đi qua những cái lon vứt lẫn lóc, đi vào một ngôi nhà hoang.

"Nói đi, cần bao nhiêu tiền nữa?"

"Không nhiều lắm" Người kia vừa nói, vừa giơ 5 ngón tay lên.

"5 triệu?"

Người kia lắc đầu

"50 triệu?"

"Không, là 500 triệu"

"Sao anh không đi cướp ngân hàng luôn đi" Tiểu Thi Bình mắng vào mặt người đàn ông kia.

Người đó chỉ cười, lắc đầu: "Cướp ngân hàng, bị bắt chẳng phải ăn com tù sao? Không bằng cướp của cô em đây?"

Người đó vừa nói, vừa lén tới. Tiểu Thi Bình lui dần về sau, hốt hoảng hét lên: "Được, tôi... tôi đưa cho anh, đưa ảnh cho tôi"

"Nhận được tiền, tôi đưa cho cô tiêu hủy tất cả"

Người kia rút một điều thuốc, bỏ vào miệng,

"Nhớ đó"

Tiểu Thi Bình lại giẫm lên những chiếc lon, trở về chiếc xe màu đỏ của mình. Cô ta vò tóc, đập tay vào vô lăng

Chết tiệt, nếu không phải có điểm yếu từ tay người kia, việc gì cô phải mất nhiều tiền như vậy. Tiểu Thi Bình cô ta không thể bị huỷ hoại được.

Mấy năm trước, khi bỏ chồng con đi theo tên ngoại quốc, cô bị tên đó lừa gạt, bán vào hộp đêm. May mắn thoát ra được nhưng lại không cách nào trở về, hằng ngày đi làm gái đứng đường. Sau đó, cô ta có cách liên lạc và biết được nhà họ Lãnh đang phát triển, cô ta đành tiết kiệm cho tương lai về sau. Cô ta cho Tiểu Trương vào làm giúp việc, đưa cách liên lạc cho tiểu Vũ. Cứ cách hai tuần, cô ta lại điện cho tiểu Vũ một lần, mỗi lần đều thông qua tiểu Trương.

Sau đó, nhờ trí thông minh của con trai, cô thuận lợi vào nhà nhưng những hình ảnh cô ta đứng trước đường kia đều bị tên gia hoả Thạch Tinh kia chụp được, hắt ta lấy nó ra uy hiếp.

Nếu không trừ mối hiểm hoạ này, cô ta sẽ mất trắng tất cả.

Tiểu Vũ ngồi xuống ở mái hiên nhà, mặt ngóng trông chờ mẹ về. Ngày mai là sinh nhật cậu vậy mà mẹ chẳng nhớ gì. Cậu nhớ vào năm ngoái, cậu cũng có một sinh nhật rất lớn, nhưng sinh nhật ấy do cậu phá huỷ. Đơn giản là vì do Tiểu Tiểu Diệp tổ chức. Nhưng bây giờ, cậu rất muốn được tổ chức sinh nhật.

Nhìn chiếc xe màu đỏ dần đi vào, Tiểu Vũ vui mừng chạy ra. Tiểu Thi Bình xuống xe, khuôn mặt lộ rõ vẻ bức tức.

"Mẹ, mẹ về rồi!"

Tiểu Thi Bình không để ý đến cậu, trực tiếp đi vào nhà. Tiểu Vũ tủi thân, ôm lấy chân cô ta.

"Mẹ, mẹ hết thương tiểu Vũ rồi sao? Sao mẹ lại không để ý đến Tiểu Vũ?"

Tiểu Thi Bình đang bức, tiểu Vũ lại làm nũng khiến cô càng khó chịu hơn. Nhưng khi suy nghĩ lại, cô ta nảy ra một ý định. Chỉ cần có tiểu Vũ, sau này chuyện kia bại lộ vẫn sẽ có tiểu Vũ làm điểm tựa cho cô. Nghĩ vậy, cô ta thay đổi sắc mặt, dịu dàng ngồi xổm xuống.

"Tiểu Vũ ngoan, do mẹ dạo này bận nên không chơi với con được."

"Mẹ, mẹ nhớ ngày mai là ngày gì không?"

"Là ngày 2/11, cô giáo muốn gặp phụ huynh sao?" Tiểu Thi Bình thắc mắc hỏi tiểu Vũ.

Mặt tiểu Vũ trầm xuống: "Mẹ, mai là sinh nhật con"

"A, mẹ tất nhiên nhớ rồi. Chỉ là mẹ giả vờ xem con có giận mẹ không thôi. Vậy con muốn quà gì nè?"

"Con muốn đi khu vườn cổ tích" Tiểu Vũ vui muốn nhảy dựng lên. Cậu biết mẹ sẽ nhớ mà.

"Được, sang mai mẹ đưa con đi. Bây giờ con đi tìm tiểu Trương chơi đi, mẹ bận ít việc rồi"

Tiểu Vũ nghe lời cô ta, vui vẻ chạy đi.

Tiểu Thi Bình đứng dậy, hừ lạnh. Sinh nhật sao? Làm sao cô nhớ được.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Mẹ không cần con nữa rồi

Hôm sau, Lãnh Thiên Vũ dậy rất sớm, háo hức đợi đến lúc 8h sáng khởi hành.

7h sáng, tiểu Vũ đã gõ cửa phòng làm giấc ngủ của Tiểu Thi Bình bị gián đoạn. Cô ta khó chịu ra mở cửa, nhìn thấy cậu, cô ta mỉm cười

"Tiểu Vũ, còn sớm mà" Tiểu Thi Bình giọng đang ngái ngủ, dụi mắt.

"Mẹ, mẹ hứa với tiểu Vũ rồi nha. Hôm nay mẹ phải đưa Tiểu Vũ đi chơi" Giọng cậu non nớt, ngược khuôn mặt nhìn Tiểu Thi Bình.

Lấy đại cục làm trọng, Tiểu Thi Bình ngoài mặt tỏ ra tươi cười, trong lòng lại hừ lạnh đi thay quần áo.

Hơn 9h, Tiểu Thi Bình cùng Tiểu Vũ đã ở Khu vườn cổ tích. Vì chưa ăn sáng nên hai người đang ngồi ở quán KFC. Nhìn những đồ ăn kia, Tiểu Thi Bình khinh bỉ. Sao cô ta lại phải ăn mấy thứ này chứ, ghê tởm.

Còn Tiểu Vũ vui vẻ gặm đùi gà. Đây không phải lần đầu tiên cậu ăn, lần đầu tiên cũng ăn ở quán này nhưng đi cùng Tiêu Tiểu Diệp. Cậu vì ghét cô nên chỉ ăn một chút. Mặc dù thấy ngon nhưng cậu phải từ bỏ, cậu phải giúp mẹ thuận lợi về nhà.

Sau đó, cậu được chơi tàu lượn,... sau khi chơi mệt rồi, cậu ngồi nghỉ ở hàng ghế quanh đó. Tiểu Thi Bình bận nhắn điện thoại, không để ý đến cậu khiến cậu cảm thấy lạc lõng. Ba mẹ ở đây đều nắm tay con, riêng cậu thì không.

Ba dạo này không về nhà, có về cũng rất khuya. Cậu biết ba đang giận mẹ nên đang tránh mẹ. Dù mẹ đối xử thế nào với cậu, cậu cũng đứng về phía mẹ nên người đứng vẫn là mẹ cậu, mẹ cậu không cần xin lỗi, cậu không thích ba cậu, ba cậu bị hồ li Diệp* bắt cóc hồn rồi.

(*: ý nói nữ9)

Cậu ngồi suy nghĩ một lát, bỗng chốc cậu không thấy mẹ đâu nữa. Cứ nghĩ mẹ sẽ đi vệ sinh một lát, lát sau sẽ trở về nhưng cậu đợi mãi, đã hơn 30p mà mẹ cậu vẫn chưa về.

Nhìn dòng người đang chen nhau, cậu len vào dòng người, đi tìm mẹ. Một lúc sau, cậu thấy Tiểu Thi Bình đang ngồi dưới hàng ghế đá khác, khóc lóc.

Cậu thấy mẹ khóc, đang định chạy lại mẹ cậu đã cất điện thoại, cười nhẹ một cái rồi ngồi đấy.

Mẹ cậu vừa khóc nhưng một lúc sau lại cười, vì lí do gì? Vì sao mẹ không đi tìm cậu như Tiêu Tiểu Diệp?

Cậu trốn ở một góc, nhìn mẹ cậu. Nhưng vẫn vậy, mẹ cậu vẫn ngồi ở đó nghịch điện thoại mà không đi tìm cậu. Cậu không muốn tin nhưng sự thật là vậy, mẹ không còn thương cậu nữa.

Tiểu Vũ tủi thân, hoà vào dòng người ra khỏi Khu vườn cổ tích. Cậu cứ đi lang thang như vậy, không biết mình đã lạc đến chỗ nào. Trong đầu cậu chỉ có một cậu: "Mẹ không cần tôi nữa rồi"

Cậu bật khóc, đã rất lâu rồi cậu không khóc. Lãnh Duật Hiền đã dạy cậu: Đàn ông rơi máu không rơi lệ nên cậu không khóc. Nhưng hôm nay, cậu lại khóc trên đường phố lớn.

Tiêu Tiểu Diệp đang trong thời kì mang thai 6 tháng, hôm nay là ngày khám thai định kì nên cô tới bệnh viện khám.

Bác sĩ bảo đứa bé phát triển rất tốt, đã biết được là trai hay gái nhưng cô vẫn không muốn biết bây giờ, cô muốn sinh xong biết cũng không muộn. Tên cô cũng đã đặt trong cả rồi. Nếu con trai sẽ đặt: Tiêu Thiên Bảo, nữ thì Tiêu Ngọc Như.

Tâm trạng cô khá vui, tiểu bảo bối nhỏ này là nguồn sống lớn nhất của cô, cô sẽ không để nó xảy ra chuyện gì được. Vì muốn tốt cho thai nhi, cô nên thường xuyên đi bộ, khi sinh sẽ dễ hơn nên cô quyết định sẽ đi bộ từ bệnh viện đến cô nhi viện.

Đi ngang qua nơi này, cô thấy một cậu nhóc đang ngồi xỏm bên vỉa hè, khuôn mặt áp vào đầu gối, bờ vai run run. Bóng dáng nhỏ bé ấy, cô cảm thấy rất quen thuộc.

"Tiểu Vũ, là con sao?"

Tiểu Vũ nhìn thấy cô, ôm lấy cô khóc nức nở.

"Mẹ không cần con nữa rồi"

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dân Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bị bỏ rơi (1)

Lãnh Thiên Vũ nhìn thấy Tiêu Tiểu Diệp, chỉ cảm thấy một bụng uất ức, cậu lao vào lòng cô nước nở

"Mẹ không cần con nữa rồi"

Tiêu Tiểu Diệp ngạc nhiên, định thần lại rồi vỗ lưng cậu.

"Tiểu Vũ ngoan, mẹ con không bỏ con đâu, mẹ rất thương con"

Tiểu Vũ lắc đầu, nước mắt giàn dụa: "Mẹ không đi tìm con"

Tiêu Tiểu Diệp như nhận ra được vấn đề. Tiểu Vũ đây là đi lạc nên mới như vậy sao. Đây là lần đầu tiên cô thấy cậu khóc như vậy, chắc cậu sợ lắm.

"Tiểu Vũ, đi đưa con về nhà" Cô nhẹ nhàng hỏi. Tiểu Vũ gật đầu, nắm lấy tay cô.

Bàn tay cậu rất nhỏ, được một bàn tay nhỏ khác nắm lấy. Trên con đường về nhà cậu, lòng cô ngập ngừng không muốn bước tiếp. Quyết định quên, khi nhắc lại sẽ thấy đau. Nếu nhắc lại chỉ càng làm nhớ thêm. Vì vậy cô chỉ muốn cách xa nơi này.

"Tiểu Vũ, đến nhà con rồi"

Tiểu Vũ giật mình, cậu buông tay cô ra. Quay đầu lại nói một tiếng cảm ơn rồi chạy vào nhà. Nhưng vừa chạy được hai bước cậu lại nghe thấy tiếng cười

"Dì cười gì vậy?"

"Hình như tiểu Vũ không ghét dì nữa thì phải"

"Hừ"

Cậu cũng không để ý nữa, chạy vào nhà. Tiêu Tiểu Diệp thu lại ý cười, vội vàng rời đi.

Tiểu Thi Bình không thấy Lãnh Thiên Vũ, cô ta cũng không để ý nhiều, lấy điện thoại ra rồi gọi cho Lãnh Duật Hiên. Khóc lóc một lúc, cô ta gọi cho người đàn ông hôm trước.

"Tôi sẽ chuyển tiền cho anh, anh tới khu 7 đường XX, sẽ có người đứng chờ anh ở đó. Nhận được tiền thì thủ tiêu ngay cho tôi"

Không để người kia đáp lại, cô ta cúp máy, cười lạnh. Bây giờ cô ta chỉ việc đợi Tiểu Vũ về, Lãnh Duật Hiên sẽ nhanh chóng tái hôn với cô thôi.

Tiểu Vũ vừa về nhà, Tiểu Thi Bình đã vội vã ôm lấy cậu. "Tiểu Vũ, con đi đâu khiến mẹ kiếm mãi không thấy vậy. Con có biết mẹ lo lắng không?"

Nhìn Tiểu Thi Bình khóc, cậu không nỡ. Rất muốn hỏi vì sao mẹ lại nói dối, mẹ không đi tìm cậu sao lại nói tìm cậu không thấy.

"Đừng ở đó đóng kịch nữa. Cô thu dọn đồ đạc rồi đi đi. Nhà tôi không chứa chấp nỗi cô" Lãnh Duật Hiên khoanh tay đứng ở phía sau, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tiểu Thi Bình.

"Anh xem, con cũng về rồi. Anh..." Tiểu Thi Bình dất tiểu Vũ lại.

"Cô không xứng làm mẹ nó, không xứng làm Lãnh thiếu phu nhân"

"Tiểu Vũ, con nói giúp mẹ đi. Ba con muốn đuổi mẹ đi" Khóc lóc không được, anh cứ muốn đuổi cô.

Lúc cô ta về nhà, đang chuẩn bị bộ dáng một mối thì vừa vào nhà đã bị đánh ngay một cái tát. Lãnh Duật Hiên đánh cô ta không hề nhẹ, cô ta không hiểu chuyện gì xảy ra đã bị anh nắm, muốn đuổi cô ta đi. Công mấy tháng nay của cô không thể đổ sông đổ biển nên cố gắng khóc lóc, cầu xin.

Tiểu Vũ chạy tới nắm lấy tay anh, giọng cầu xin: "Ba, ba đừng đuổi mẹ. Là do tiểu Vũ nghịch ngợm đi lạc, không liên quan đến mẹ"

"Lãnh Thiên Vũ, ba còn chưa trị tội con, con lại đi xin cho cô ta. Cô sao xứng làm mẹ con sao? Sao con không xem lại cô ta tốt với con chỗ nào?"

"Ba, nếu ba đuổi mẹ đi, con sẽ đi theo mẹ."

"Vậy thì tùy con. Hai người đi luôn đi"

Tiểu Vũ vì muốn để mẹ cậu ở lại, cãi nhau với ba. Không ngờ ba cũng không cần cậu, đuổi luôn cậu. Cậu uất ức: "Ba, con đi ba đừng hối hận" rồi đi tới cầm lấy tay Tiểu Thi Bình. "Mẹ, chúng ta đi"

"Tiểu Vũ, con..." Tiểu Thi Bình nhìn đứa con ngu ngốc của mình, lòng bức bối. Sao cô có thể sinh ra một đứa ngốc như thế chứ

(Mẹ nào con nấy cà thôi)

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Bị bỏ rơi (2)

Tiểu Thi Bình bị Lãnh Thiên Vũ dắt đi. Đứng trước cửa nhà, tiếng của Lãnh Duật Hiền truyền tới tai cô.

"Tôi sẽ không cung cấp cho cô một xu đâu. Trước đây cô không hề chi trả một phí nào cho con, bây giờ tôi cũng vậy."

Tiểu Thi Bình sững lại, nhưng chỉ hai giây sau cô ta lại dắt cậu đi. Cô ta không tin anh không để ý đến con nữa.

Mấy ngày sau, cuối cùng Tiểu Thi Bình cũng nổi điên. Lãnh Thiên Vũ thật sự rất khó chiều. Trước khi ra khỏi nhà Lãnh Duật Hiền, cô ta không có bao nhiêu tiền. Cô ta lại rời đi vào đúng ngày Tiểu Vũ đóng học phí, mà học phí của cậu không hề nhẹ.

Tiếp đó, Lãnh Thiên Vũ hằng ngày ăn no mặc đẹp, cô ta chỉ có thể thuê tạm căn phòng nhỏ, như thế đã ổn nhưng Tiểu Vũ lại một mực muốn ăn cái này cái kia. Cô ta nhiều lần không chịu nổi đã mắng cậu.

Lãnh Duật Hiền vẫn không có tin tức gì. Con anh cũng không lo, đến một xu cũng không gửi cho cô ta. Cô ta cũng đã đến công ty anh đàm phán, muốn anh đưa tiền để cô chăm sóc Tiểu Vũ nhưng bị bảo vệ thẳng tay ném ra ngoài.

Cô ta lại đến tìm mẹ Lãnh Duật Hiền, nhưng ba ta cũng đã mặc kệ Lãnh Duật Hiền từ khi Tiêu Tiểu Diệp ra khỏi nhà rồi.

Vào một đêm, Tiểu Thi Bình cuối cùng cũng bất lực, đem tiểu Vũ đang ngủ say đặt ở ven đường. Mẹ sao? Đã bao giờ cô ta hoàn thành vai trò của một người mẹ đâu. Nó là miếng thịt của cô ta nhưng khi đã hết giá trị, nó cũng là đồ bỏ đi. Trên đời này, thứ quan trọng nhất với cô ta chỉ là tiền...

Mùa đông lạnh giá, đang mang thai nên Tiêu Tiểu Diệp trốn trong chăn ngủ. Đám trẻ nhón nháo cộng thêm có người gõ cửa, cô đành phải chui ra khỏi chăn.

"Tiểu Diệp, sáng nay mẹ Trần có thấy một cậu bé bị bỏ rơi, tầm 4-5 tuổi. Cậu ấy ngồi từ sáng đến bây giờ, vẫn đang khóc ngoài kia. Em xem thử chút, dù sao tiêu Chu cũng là do em nên nó mới hoà nhập như hôm nay" Mẹ Lâm, một trong những từ mẹ ở đây nói với cô.

Tiêu Tiểu Diệp không nghĩ nhiều, đi làm vệ sinh cá nhân, khoác thêm áo rồi vào nhà bếp tìm hai chiếc bánh bao, tới mái hiên nơi cậu bé đang ngồi.

"Ủm... thơm quá, bánh bao thật thơm" cô đi tới gần cậu, ngửi ngửi chiếc bánh bao, cảm thán.

Cậu bé vẫn ngồi như vậy. Bóng dáng cô đơn ấy khiến cô nhớ đến Tiểu Vũ lúc gặp trên đường. Nhìn kĩ lại, cô cũng phát hiện ra đó là tiểu Vũ.

"Tiểu Vũ, sao con lại ở đây?" Giọng cô hơi khàn, khi nói lớn một chút thấy cổ họng rất rát. Cô là đang bị cảm nhẹ.

Tiểu Vũ dường như nghe được tiếng nói quen thuộc, câu ngẩng đầu lên, ánh mắt ngẩn lệ.

Cậu cất tiếng với giọng khàn đặc: "Di... oa..."

Lần thứ hai cô thấy cậu khóc thê lương như vậy, cô vỗ nhẹ lên lưng cậu.

"Tiểu Vũ, con làm sao vậy? Vì sao lại ở đây?"

Tiểu Vũ lắc đầu, dụi đầu vào ngực cô. Cô dặt mình, sợ Tiểu Vũ không may động vào đứa bé, cô nói với tiểu Vũ: "Tiểu Vũ, bây giờ đi đang mang thai, con..."

Tiểu Vũ vẫn không nhúc nhích, hai tay ôm lấy cô như sợ cô sẽ đi mất.

"Tiểu Vũ, chắc con đói rồi nhỉ. Di có mang bánh bao cho con nè"

Nghe thấy đồ ăn, bụng tiểu Vũ như đang đánh trống. Mấy ngày nay, đồ ăn lúc nào cũng khô cứng lại còn ăn mãi một món khiến cậu rất đói, muốn ăn cái gì cũng không được.

"Tiểu Vũ, hay là con không muốn ăn bánh bao? Vậy đi đi nấu mì cho con nha"

Tiểu Vũ vẫn không nói gì, cô lại thêm sốt ruột. "Vậy gì mua gà rán cho con, có được không?"

Tiểu Vũ ngẩng đầu, đôi mắt đỏ hoe, cậu không khóc nữa nhưng vẫn thút thít, mấp máy nói

"Mẹ..."

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Con cần mẹ

Một tiếng gọi của Lãnh Thiên Vũ khiến Tiêu Tiểu Diệp ngẩn người. Cô vừa nghe thấy, tiểu Vũ gọi cô là mẹ.

Tiểu Vũ gọi cô là mẹ... Ý nghĩ ấy khiến khoé môi cô nở một nụ cười, nhưng nó lại tràn đầy đau thương.

"Tiểu Vũ, con vừa gọi đi là gì?"

"Mẹ..."

"Tiểu Vũ, con gọi sai rồi. Di đã không còn là mẹ con nữa rồi."

"Không, mẹ là mẹ con." Tiểu Vũ lắc đầu, nước mắt bắt đầu rơi.

Mẹ cậu bỏ rơi cậu, ba cũng không màng đến cậu nữa, chỉ còn một người vẫn thương cậu, bây giờ cô cũng không cần cậu nữa sao.

"Tiểu Vũ, bây giờ di không còn là vợ ba con nữa cho nên di cũng không phải là mẹ con" Cô cố gắng giải thích cho tiểu Vũ hiểu.

Trước đây, cậu luôn đối nghịch với cô, ghét cô nhưng bây giờ, cậu lại gọi cô là mẹ. Muộn rồi, cô cũng không còn là mẹ cậu nữa.

"Mẹ, sao mẹ không cần con"

"Tiểu Vũ, mẹ con nhất định rất thương con. Di gọi điện cho ba con đến đón con về nhé." Cô rơm rớm nước mắt.

Tiểu Vũ một mực lắc đầu, cậu không muốn xa cô nữa. Nhưng Tiêu Tiểu Diệp lại không cần cậu nữa rồi, cậu là một đứa trẻ không ai cần.

Cô dắt tiểu Vũ đi gặp từ mẹ, đưa số điện thoại của Lãnh Duật Hiền cho mẹ rồi nắm lấy tay tiểu Vũ.

"Tiểu Vũ, một chút nữa ba con sẽ đến đón con về. Ba con rất thương con nên không có chuyện ba không cần con nữa đâu. Con nhìn xem, bây giờ bụng di rất lớn rồi này, di đang mang thai nha. Sau này con buồn, con có thể gặp di. Di sẽ dẫn em đi gặp con. Đây là số điện thoại của di nè, con không được cho ai đâu nha"

Cô xoa xoa chiếc bụng tròn, đưa số điện thoại cho tiểu Vũ. Tiểu Vũ nhìn lên chiếc bụng tròn của cô, môi mím lại. Cô đã có em bé rồi, cô không cần cậu nữa là phải rồi.

"Tiểu Vũ, con không cần lo di không thương con. Tuy di có em bé nhưng còn gần 3 tháng nữa mới sinh, thời gian này di vẫn có thể đi chơi với con được." Cô sợ tiểu Vũ lại nghĩ bậy mà buồn nên giải thích với tiểu Vũ.

Bên ngoài, chiếc xe Maybach đậu trước cửa cô nhi viện, cô đánh chuông tay tiểu Vũ ra, trốn đi. Tiểu Vũ thất thần, ngồi trên chiếc ghế phòng viện trường, nhìn bóng lưng cô rời đi.

Lãnh Duật Hiền nghe được điện thoại từ cô nhi viện lập tức lấy chìa khoá phóng xe đi. Anh biết ngay là cô ta sẽ không chịu được mà trả con về cho anh mà. Chỉ là không ngờ cô ta lại mang tiểu Vũ đến cô nhi viện.

Tiểu Vũ được Lãnh Duật Hiền đưa về, tình trạng vẫn như cũ, không nói không cười, như một người mất hồn. Trừ những lúc Lãnh Duật Hiền ép cậu ra, cậu sẽ ngồi một mình trong phòng.

Một buổi tối, cậu nhớ tới có số điện thoại của cô, bật dậy lúc tung căn phòng để kiểm mảnh giấy. Cũng may cậu kẹp mảnh giấy vào khung hình của cô, vội vã lấy điện thoại ra gọi.

Tiêu Tiểu Diệp vừa chớp mắt, nghe thấy tiếng điện thoại reo liền ngồi dậy.

"Alo..."

"Mẹ... là con" Tiểu Vũ nghe thấy giọng cô, lòng vui mừng hẳn lên.

"Tiểu Vũ, sao con còn chưa ngủ?" Giọng cô mệt mỏi. Cả ngày hôm nay cô phải dỗ mấy đứa trẻ sơ sinh bị bỏ rơi, lại đang mang thai nên mới mệt như vậy.

"Mẹ, mẹ kể chuyện cho con nghe, được không?" Giọng Tiểu Vũ như cầu xin. Chỉ khi nghe được giọng cô, cậu mới an tâm được phần nào.

"Được..."

Cô lết tằm thắm mệt mỏi, mở ngăn tủ lấy một cuốn truyện, đọc cho cậu nghe. Dần dần, cô nghe thấy tiếng thở đều đều của cậu, cô tắt máy, đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Mẹ

Tiểu Thi Bình sau khi bỏ rơi tiểu Vũ, đi được một đoạn đường thì bị bắt cóc. Lúc tỉnh dậy, cô ta nghe được tiếng cười trơ trẽn của người đàn ông đó

"Tiểu Thi Bình, mụ đàn bà thối, cuối cùng cô cũng tỉnh"

"Thạch Tinh, sao anh còn chưa chết?" Tiểu Thi Bình hốt hoảng, vùng vẫy. Ta chân cô ta đều bị trói chặt, đối mặt trước khuôn mặt như muốn giết người của Thạch Tinh kia, cô ta run lên.

"Hừ, ngạc nhiên không? Ngạc nhiên lắm chứ gì? Cô thành ra như hôm nay, cũng là do tôi làm cả đấy" Thạch Tinh cười lớn, giọng cười man rợn khiến người nghe phải nổi da gà.

Tiểu Thi Bình nói đưa tiền cho Thạch Tinh nhưng thực chất là muốn giết người bịt đầu mối. Cô ta sai người giết anh ta, may mắn anh ta thoát chết. Cô ta đúng là liều mạng, giết người giữa ban ngày. Mấy tên cô ta thuê đúng là cao lớn thật nhưng Thạch Tinh cũng là dân xã hội đen, thoát được một kiếp.

Chạy trốn khỏi đường đó, anh ta may mắn gặp được Lãnh Duật Hiên. Anh ta gõ cửa xe trong vẻ hốt hoảng, Lãnh Duật Hiên cuối cùng cũng mở cửa cho anh ta vào.

Cô ta đã như vậy thì đừng trách anh ta tuyệt tình. Anh ta đã đưa hết bằng chứng cho Lãnh Duật Hiên. Nhưng hình như Lãnh Duật Hiên đã biêt trước, anh ta không có phản ứng gì khi nhìn thấy những tấm hình kia.

Lãnh Duật Hiên còn cho phép anh trông trị cô ta nhưng khi không có Lãnh Thiên Vũ ở cùng. Cuối cùng anh ta cũng có cơ hội trút giận. Tiểu Thi Bình rơi vào tay anh ta cũng là do cô ta gieo nhân nào gặp quả nấy.

Mấy đêm liền, đêm nào Lãnh Thiên Vũ cũng điện cho cô. Thai nhi của cô cũng đã được gần 7 tháng, đi lại khó khăn hơn nhiều. Tối nào cô cũng trong tình trạng mệt mỏi kể chuyện cho Lãnh Thiên Vũ.

Mấy hôm liền Lãnh Duật Hiên đều thấy tiểu Vũ tinh thần phấn chấn lên rất nhiều, sau bữa cơm lại nhốt mình trong phòng khiến anh nghi ngờ.

Tối nay Lãnh Duật Hiên về sớm, ăn xong thì vào thư phòng quan sát Tiểu Vũ qua camera. Trong màn hình, Lãnh Thiên Vũ cười khúc khích nghe điện thoại, lát sau lại thấy cậu đã ngủ. Lãnh Duật Hiên rón rén mở cửa phòng cậu.

Chiếc giường lún xuống, anh nhẹ nhàng rút chiếc điện thoại từ tay cậu ra. Cậu giật mình, cửa quấy một chút rồi tiếp tục ngủ. Lãnh Duật Hiên thờ phào nhẹ nhõm, nhìn màn hình điện thoại. Màn hình hiện lên một chữ "Mẹ" kèm theo một hình trái tim màu đỏ phía sau. Anh nhủ thầm, cậu vẫn còn liên lạc với Tiểu Thi Bình?

Màn Hình hiện thị cuộc đối thoại vẫn còn đang diễn ra, anh ghé tai lên nghe, ý định muốn mắng người kia một trận nhưng khi nghe thấy tiếng nói phát ra bên kia, anh im lặng, lắng nghe hồi lâu.

"Mụ phù thủy... óáp..." tiếng nói của cô nhẹ nhàng truyền vào tai anh. Cách lỏp màn hình, anh có thể nghe thấy giọng của cô rất mệt mỏi, còn ngập vãi cái. Đã khuya như vậy, cô vẫn còn thức để kể chuyện cho tiểu Vũ sao?

Dù anh đối xử với cô thế nào, tiểu Vũ ghét cô ra sao, cô vẫn yêu thương tiểu Vũ như vậy. Cô quá tốt, tốt đến nỗi anh tự cảm thấy mình không thể sánh nổi cùng cô, anh không hợp với cô. Cô là người phụ nữ thứ 2 (sau mẹ anh) đối xử với anh tốt như vậy, anh lấy gì đền đáp cô ngoài lòng thương?

Tiếng nói bên điện thoại vẫn vang vọng. "Tiểu Vũ, đi một lát rồi. Hôm nay đi không kể nổi nữa. Đi xin lỗi con nha, đi ngủ trước đây" rồi phía bên kia truyền đến tiếng tút tút.

Vì biết tiểu Vũ đã ngủ, cô mới tắt máy đi, chìm vào giấc ngủ. Cô mệt lắm rồi..

Lãnh Duật Hiền nhìn chiếc điện thoại đến gần người. Trước đây vì lo cho tiểu Vũ nên anh mới cho nó dùng điện thoại, cảm thấy giờ nó rất có ích. Nhìn lên tủ đầu giường của Tiểu Vũ, một bức ảnh chụp chân dung cô gái đang cười thật xinh. Xem ra, tiểu Vũ đã chấp nhận cô. Nhưng, cô có nguyện ý cùng anh trở về không? Chuyện này chắc phải nhờ đến tiểu Vũ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Cùng con dẫn vợ về nhà

Sáng hôm sau, Tiểu Vũ lạ lẫm khi thấy ba mình kéo cậu dậy từ rất sớm, tắm rửa, giúp cậu ăn sáng... mặc cho cậu vẫn mắt nhắm mắt mở.

"Tiểu Vũ, con có muốn Mẹ tiểu Diệp của con về không?"

Qua nhiên nghe đến tên Tiểu Tiểu Diệp, Lãnh Thiên Vũ mắt sáng hẳn lên, gật đầu lia lịa.

"Ba, ba có cách?"

"Tất nhiên, nhưng cần con phối hợp" Lãnh Duật Hiền ghé vào tai tiểu Vũ, thì thầm to nhỏ. Kế hoạch đưa vợ/mẹ về nhà bắt đầu.

Lãnh Duật Hiền dựa theo lời tiểu Vũ, đưa cậu tới cô nhi viện. Hôm nay, cậu sẽ cùng đi Khu vườn cổ tích với cậu.

Tiểu Tiểu Diệp tất nhiên sẽ đáp ứng lời tiểu Vũ, chỉ là dắt theo hai con kị đà bự chà bá thôi: tiểu Hoa và tiểu Chu. Tiểu Hoa có chồng sắp cưới là quản lý nhà hàng lớn, một chiếc vé vào khu vui chơi thì nhắm nhỏ gì, cô còn bao cả tiểu Chu đi nữa ấy chứ

Tiểu Chu là một cô nhi. Bé được đưa vào cách đây không lâu, lúc vào bị trầm cảm, là do Cô thường xuyên nói chuyện với bé nên bé mới hoà đồng như hôm nay, bình thường rất hay quẩn luyến cô. Vì vậy lần này cô phải dắt thêm tiểu Chu đi nữa.

Hai cha con Lãnh Duật Hiền và Lãnh Thiên Vũ liên lạc với nhau qua điện thoại vì vậy nên tiểu Vũ luôn phải cẩn thận. Lãnh Duật Hiền đợi sẵn ở Khu vườn cổ tích, muốn tạo cho Tiểu Tiểu Diệp một bất ngờ.

Nhưng cả hai đều không ngờ được rằng, cô đang mang thai.

"Tiểu Vũ, sao con không nói với ba mẹ đang mang thai?" Lãnh Duật Hiền nôn nóng. Tất nhiên anh biết đó là con anh, nhưng nếu tiểu Vũ nói sớm thì cô đã trở về sớm hơn rồi.

"Con làm sao mà biết" tiểu Vũ hậm hực. Cậu quên mất chuyện này thôi mà.

"Thôi vậy. Kế hoạch vẫn tiếp tục" Lãnh Duật Hiền thở dài, tắt điện thoại. Không sao, như vậy kế hoạch của anh càng dễ hoàn thành hơn.

Khi đến công viên, hai bạn nhỏ lại xảy ra tranh chấp. Tiểu Chu là con gái, tất nhiên muốn chơi vòng quay ngựa gỗ. Tiểu Vũ lại muốn chơi tàu lượn siêu tốc.

Cô đang mang thai nên không thể chơi trò chơi mạnh, cũng sợ vòng quay ngựa gỗ sẽ chóng mặt, buồn nôn, vì vậy cô ngồi nhìn bọn họ chơi.

Tiểu Vũ thấy cô không chơi cũng không dành nữa, ngồi chơi cùng cô. Cậu đặt tay lên bụng cô vuốt ve.

"Mẹ, ở đây có em bé sao? Lúc nào em ấy mới ra?" Tiểu Vũ càng sờ càng thích, nghĩ đến cậu sẽ có một đứa em chơi cùng thì càng hứng thú.

"Khoảng hơn 2 tháng nữa là nó ra rồi." Tiểu Tiểu Diệp xoa bụng, ánh mắt dịu dàng.

Tiểu Hoa và Tiểu Chu chơi xong, chạy tới KFC ăn gà rán. Cô cũng dẫn tiểu Vũ đi theo. Tiểu Vũ và Tiểu Chu thi nhau ăn, bọn trẻ là vậy. Sau đó lại đi dạo xung quanh, gặp trò gì vui thì chơi. Hôm nay người đặc biệt đông, cô lại đang mang bầu chen chúc giữa dòng người rất khó khăn lại dắt theo hai đứa bé nên khó tránh khỏi xảy ra chuyện.

"Á"

Một cô bé va phải cô, đôi mắt đỏ ửng. Cô lo lắng hỏi bé "Cháu có làm sao không?"

Cô bé lắc đầu, giữ lấy tay cô. "Cứu... cứu con"

"Con bị làm sao?"

Cô bé chưa trả lời, phía sau một người đàn ông đã đuổi tới, nắm chườm cô bé. Thì ra cô bé này là trẻ mồ côi, lên vào đây chơi. Trong đây có khu bán đồ ăn nên cô bé muốn trộm một chút nhưng không may lại bị bắt. Cô thấy tội nghiệp nên trả tiền cho cô bé. Nhưng sau đó, sắc mặt cô lập tức biến đổi.

"Tiểu Hoa, nhanh... tôi... tôi đau bụng quá..." cô ôm bụng, vẻ mặt thống khổ.

Lúc này, cô bé có đập đầu vào bụng cô, tuy nhẹ nhưng cũng đủ làm bụng cô đau lên từng hồi. Lúc này cũng chỉ bận tâm tới cô bé nên không để ý.

Tiểu Hoa hét hoảng, không biết làm gì thì Lãnh Duật Hiền đã từ đâu chạy tới ôm lấy cô, đưa cô đi bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cầu hôn

Ở bệnh viện.

"Ai là người nhà bệnh nhân?" Cô y tá trung niên hỏi.

"Là tôi" Lãnh Duật Hiền ngồi ở hàng ghế, lòng nôn nóng. Lúc này vẻ mặt cô đau đớn, liên tục kêu đau làm anh rất lo lắng.

"Rất may thai phụ không sao, chỉ bị động thai. Cần chú ý một chút. Ở đây mấy ngày để theo dõi xem có biến chứng gì không" Cô y tá nói xong thì rời đi.

Anh chậm rãi, bước vào phòng bệnh. Tiểu Hoa đã đưa tiểu Chu và cô bé kia về cô nhi viện, tiểu Vũ đã được đưa về nhà, phòng bệnh chỉ còn cô với anh.

Cô có vẻ rất mệt mỏi, đang ngủ. Vì mang thai nên thấy cô béo lên rất nhiều. Vốn dĩ muốn cho cô một màn cầu hôn nhưng lại thành ra ở đây. Anh nhẹ nhàng đặt tay lên cái bụng đã lớn của cô, tay run nhẹ, nở nụ cười mãn nguyện.

Tiểu Tiểu Diệp nhíu mày, tỉnh lại. Điều đầu tiên cô làm là sờ lên bụng mình, thấy vẫn bình thường thì thở phào nhẹ nhõm. Lãnh Duật Hiền nhìn một loạt phản ứng của cô, anh cảm thấy lòng như bị đè nặng.

"Tiểu Diệp?"

Cô bây giờ mới chú ý có người ở đây, ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt của anh. Ánh mắt anh dịu dàng, anh còn đang cười nhẹ với cô. Tiểu Tiểu Diệp chớp mắt, bất giác ôm lấy bụng.

"Hiền... anh... sao lại ở đây? Còn... còn nữa... đây là đâu?" Giọng cô run rẩy, lộ vẻ lo sợ.

Cô là đang sợ, anh sẽ cướp đi đứa con của cô. Cô biết mình không có khả năng dành quyền nuôi con từ anh, khi li hôn cũng đã rõ ràng, nếu anh dành với cô, chắc chắn anh sẽ thắng kiện.

"Tiểu Diệp, em không cần sợ. Đây là bệnh viện. Lúc này em bị động thai." Anh giọng nói vẫn dịu dàng, nhẹ nhàng nói với cô.

Cô không nói gì, gương mặt giãn ra đôi chút.

"Tiểu Diệp, bây giờ em đang mang thai..."

"Tôi sẽ không đưa con cho anh, nó là của tôi" Chưa để anh nói hết câu, cô đã cướp lời. Phản ứng của cô khiến anh bật cười.

"Tiểu Diệp, anh là muốn... cầu xin em... cho anh một cơ hội"

Cô ngơ ngác khi nghe anh nói câu này. Anh xin cô cho anh một cơ hội? Một cơ hội gì?

"Tiểu Diệp, em có đồng ý trở lại làm thiếu phu nhân nhà họ Lãnh, vợ của Lãnh Duật Hiên Anh, mẹ của Tiểu Vũ không?" Anh quý xuống, lấy chiếc nhẫn chuẩn bị sẵn mở ra.

Chiếc nhẫn lấp lánh, khiến mắt cô cũng nhoè đi. Đây không phải là điều cô mơ ước bấy lâu nay sao? Bây giờ nó đến thật nhanh, nhanh đến nỗi cô không biết nên phản ứng ra sao. Nói nhanh, đúng là rất nhanh nhưng trong quá trình ấy, cô đã chịu bao nhiêu đau khổ. Tuy không đau về thể xác nhưng tinh thần cô lại như khứa từng mảnh. Bây giờ anh cầu hôn cô, cô nên phản ứng thế nào đây?

Nhìn cô chậm chạp không có phản ứng, anh thấy vọng cúi đầu xuống. Nhưng với chỉ một hi vọng nhỏ nhoi, anh cũng muốn cô gật đầu.

"Em... em đồng ý" Tiểu Tiểu Diệp khóc nức lên, gật đầu.

Lãnh Duật Hiên đeo nhẫn lên cho cô, chiếc nhẫn cưới cũ bị anh tháo ra, đeo chiếc mới vào.

"Đáng ra anh phải cho em một màn cầu hôn long trọng hơn nữa, anh muốn tuyên bố cho cả thế giới biết rằng em là vợ anh, nhưng lại xảy ra chuyện, anh xin lỗi" Lãnh Duật Hiên cảm thấy ần năn.

Cô là người rộng lượng, bỏ qua hết mọi lỗi lầm của anh để cùng anh đi tiếp những năm tháng cuối đời. Cuộc đời này, anh hận nhất là cưới Tiểu Thi Bình, hạnh phúc nhất là cưới cô. Điều hối tiếc nhất là không đối xử tốt với người như cô.

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Kết

Hơn một tháng kể từ ngày cầu hôn, Tiểu Tiểu Diệp chuyển về ở cùng Lãnh Duật Hiên. Lãnh phu nhân cũng chuyển sang để tiện chăm sóc cô, cùng ngắm trông đứa bé ra đời.

Hôm nay là hôn lễ của Tiểu Hoa, Tiểu Tiểu Diệp vác bụng bầu sắp sinh đến.

Trong phòng cô dâu, tiểu Hoa hoảng hốt.

"Chị tiểu Diệp, sao chị lại đến đây, bây giờ không phải chị nên ở nhà sao? Ở đây đông người, nguy hiểm lắm!"

"Không sao, còn 2 tuần nữa mới sinh, bây giờ còn sớm chán."

Quả nhiên, không thể nói cái gì sớm được. Cô vừa dứt lời, bụng đã đau âm ỉ, khuôn mặt cô trở nên trắng bệch.

"Tiểu... Tiểu Hoa... sắp... sắp sinh rồi..."

Tiểu Hoa lại một phen hốt hoảng, xách váy cưới chạy đi tìm người giúp. Lãnh Duật Hiên đang đứng trò chuyện với chồng của tiểu Hoa, vội chạy ngay vào phòng cô dâu. Tiểu Tiểu Diệp ôm bụng, khóc không ra nước mắt. Sao miệng cô lại độc vậy chứ.

Bệnh Viện.

Tiểu Tiểu Diệp lựa chọn cách đẻ thường nên đang chống chọi với cơn đau. Một lúc sau, tiếng "oe oe" của em bé cất lên khiến Lãnh Duật Hiên và mẹ Lãnh đang lo lắng nhảy dựng lên.

Lúc đi cô cũng nói với Tiểu Hoa là không được dừng hôn lễ nên hôn lễ vẫn đang tiếp tục diễn ra trong sự lo lắng của Tiểu Hoa.

Bác sĩ ra ngoài, Lãnh Duật Hiên đã chạy vào phòng bệnh như một con gió để lại mẹ Lãnh ngờ ngác ôm đứa bé. Đứa bé là một bé trai, giống Tiểu Vũ hồi mới sinh như đúc.

Cũng ngày hôm nay, cô lại được hiểu rõ hơn về Lãnh Duật Hiên. Có vẻ như anh yêu cô hơn cô tưởng, lúc anh vào phòng bệnh, cô dù yếu ớt những vẫn nhìn thấy mắt anh đỏ ửng, anh đã khóc. Vài ngày sau sinh, anh vẫn ở bên phòng bệnh cùng cô. Sự hi sinh của cô, cuối cùng cũng được đền đáp.

Lãnh Thiên Bảo sinh được hai tháng, cả nhà đã náo loạn, trừ mẹ nhóc ra, nhóc không cho ai bế hết. Tiểu Tiểu Diệp cũng mệt gần chết với đứa con này.

"Mẹ, mẹ hết thương con rồi" Tiểu Vũ thấy từ khi có Tiểu Bảo, cậu không còn được cô thương như trước nữa. Đều tại đứa em trai đáng chết này.

"Tiểu Diệp, em cũng không còn quan tâm anh nữa rồi" Lãnh Duật Hiền cũng như tiểu Vũ, lộ vẻ uất ức. Đều do đứa con đáng chết này.

"Oa Oa...."

Đứa bé khóc, thêm hai cha con làm loạn khiến cô nổi đóa, mắng: "Hai người làm ơn, tôi mệt lắm rồi. Hai người đừng nghịch nữa" rồi lại chạy vào dỗ Tiểu Bảo.

Lãnh Duật Hiền và Lãnh Thiên Vũ nhìn nhau: Hai cha con ta thật bất hạnh khi có một đứa em/con như vậy.

"Tại ba sinh nó ra làm gì chứ, hại tôi nào con cũng không có ai kể chuyện cho nghe" Lãnh Thiên Vũ trách.

"Con tưởng ba muốn chắc." Anh cũng đâu có muốn. Trước đây nghĩ nó là thứ gắn kết hai người lại không ngờ nó lại là thứ chia rẽ hai người.

"Hai người có im lặng đi không?" Tiểu Tiểu Diệp hét lên.

"Haizzz" - Hai cha con cùng nhìn nhau, thở dài.

Hoàn: 21:55 ngày 30/10/2018

Bạn đang đọc truyện *Cùng Con Dẫn Vợ Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.